

SPEJDERNES · MAGASIN V O R · U N G D O M

Silhuet af Kirsten Saxtorph Mikkelsen

»Vi sad ved samme Spand — —«

O K T O B E R · 1 9 2 1

**ERHVERVS-
BANKEN**

FREDERIKSBERGGADE
3
KØBENHAVN B.

TELEFON:
7347 — 7348 — 7349
STATSTELEFON 433

Filial: Gothersgade 18. Tlf. 5009 — 12686

Renten af Indlaan 1—3 Maaneders Opsigelse **5⁰** p. a.
 „ Check-Konto **4⁰** „
 „ Folio **3⁰** „

ADLER
CYCLE A/S

København K. - Sotorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slinger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema-
skiner til Privat- og Lejrborg.
Medlemmer af Spejder-
korps et indrømmes **Rabat.**

Spejdere! Giv Agt!

Motorsto
„P.A.S.M.A.“ er
anerkendt som
det bedste, der
kan fremstilles
til Friluftsdra-
ger. — Stoffet
vind- og tildels
vandt.

INDEGISTRERET VAREMÆRKE

I Overens-
stemmelse med
Lov af 11. April
1900 § 3 er Va-
rebetegnelsen
„P.A.S.M.A.“ og
hosstaaende
Varemærke
indregistreret.

Køb Vindjakken

Stoffet er porøst og jern-
sterkt, det kan vaskes med
lunket Sæbevand.

Jakken bærer stryges 2 à 3
Gange om Aaret, og bliver
da som ny.

Vindjakken „Pasma“ er
Verdens bedste, hygiejniske

og billigste Klædnings-
stykke.

Faas i alle større Manu-
faktur-, Trikotage-, Sports-
og Gummivare-Forretninger
i København og Provinsen.

Jakken er forsynet med en
Etiket af hosstaaende.

„PASMA“

UDENLANDSKE SPEJDERBØGER

NØRREGADE 18 VOR FRUE BOGLADE KØBENHAVN K.
TELEFON 9612

HELLESENS TØRELEMENT

Verdens bedste!

FUGLE fra alle Verdensdele

Stort smukt Lager. Glasakvarier
Fisk og Vandplanter.
Fuglebure, alle Arter Redskaber

L. Søncksen,

Lars Bjørnstræde 12, Tlf. Byen 1060 x

N. THORSØE-OLSEN
BOGTRYKKERI

LEVERANDØR TIL KØBENHAVNS DIV.

NYHEDS-UDGIVELSER
Tlf. KØBEN 5326

*Clichéerne til
Spejdernes Magazin
udføres i*

Dytorv 11.

Telf. 12865.

Gunnar Jørgensen: March vi vil frem . . Kr. 3.50 kart.

Axel Viehl: Femten Aar hft. 2.50, kart. 3.50

Georg V. Andersen: Den ny Dreng „ 3.00, „ 4.00

Udkommer i November Maaned.

Indsendte Ordre expederes saasnart Bogen udkommer.

Nyhed i Noder:
Carl Olsen: Spejdermarsch . 1.50
(solgt i kort Tid ca. 1000 Expl.)

Danske Drenges Boghandel

Georg Andersen
Skindergade 40. København K.

SPEJDERNES MAGASIN

✠✠✠✠✠✠ VOR UNGDOM ✠✠✠✠✠✠

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

Aarg. 6

November 1921

Nr. 2

S I D E N S I D S T

:: E S T R I D O T T ::

Estrid Ott er vendt hjem fra sin lange Rejse Jorden rundt — uden Hat. Frk. Ott, der er bleven udnævnt til Ulveinstruktør, holder i disse Dage Foredrag rundt om i Landet.

F R I D T J O F N A N S E N

Alle raske Drenges store Helt — Nordpolsfareren Fridtjof Nansen — fyldte den 10. Oktober 60 Aar.

Læs Side 10!

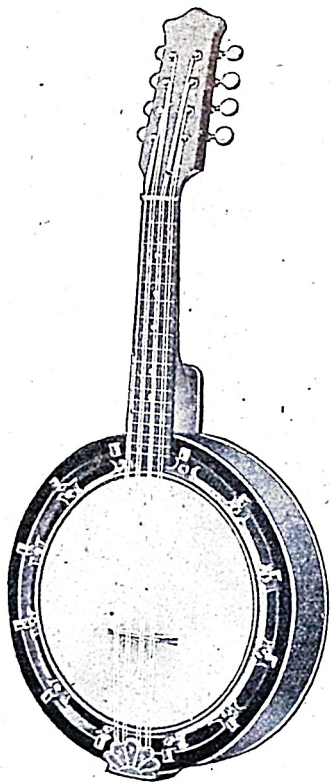
Uden Succeschokolade fra Galle & Jessen klarer vi ikke 10 Mils Turen.

Redaktør *Gunnar Jørgensen*, Fredensvej 61, Charlottenlund. — Træffes paa Korpskontoret, Onsdag, Kl. 3—4.
Ekspedition: Spejderkorpsets Kontor, Nørregade 15, Telefon Byen 4986.
Ekspedition for Boghandlere: Steen Hasselbalchs Forlag, Røbmagergade 26 Tilh. Central 12240.

C. Schleisner. = Kgl. Hof-Farveri.

Telefon Central 1913.

Stort Udvalg i

orig. engelske Banjo-Mandoliner.

Banjo, ital. Mandoliner, ———

Trommer, Trommefløjter,

Spejderfløjter etc. etc. ::

Alt til billigste Priser.

**MUSIKHUS
ROBERT KLEINERT**

CHRISTIAN IX.s GADE 7

KØBENHAVN K.

TELEFON 34 32

Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Dette Varemærke!

TRIFOLIUMS MÆLKEFORSYNING

leverer altid prima, velsmagende Mælk fra

store Mønstergaarde,

som altid staar under Tilsyn af

Selskabets egne Dyrlæger.

Telefon Central 9204, 9205 og Godthaab 2576.

VED LEIRBAALET

IDRÆT OG AAND

Det var en stor Skam I ikke allesammen kunde være med forleden Dag, da Dr. phil. Fr. Poulsen holdt Foredrag for Københavns Divisionen om ovenstaaende Emne.

Idræt og Aand — sagde Dr. Poulsen. Det er det I skal sammensætte Jeres Program af. — Fodbold og Spydkast og Boksning, det er udmærket allsammen, men hvis I ikke sørger for at faa noget Sang og Musik med, hvis I ikke synger vore unge Digteres Sange, hvis I ikke giver Jer til at deklamere nogle af deres Værker, hvis I ikke giver Jer ud paa Vandringer for at se, hvorledes Jeres eget Land ser ud, saa kan Aanden i Danmark ikke leve og saa bliver I nogle kedelige Fyre, som nok kan stable Tørv op med uhyre Færdighed, men som man under ingen Omstændigheder kan faa sig en hyggelig Passiar med.

Tænk paa det naar I nu lægger Jeres Programmer for Vinteren — og tænk paa det, naar I fastsætter Propotionerne for Jeres næste Trops-Femkamp.

DEN MODERNE SPEJDER-FEMKAMP

Den gammeldags Spejder-Femkamp bestod som I allesammen ved af

Kast med Redningsreb
Selvforbinding
Altmuligmandsopgave
Signalering
Tegning af Kortskitse.

— Det eller noget lignende. Den moderne Spejder-Femkamp gaar

frem under Feltraabet — Idræt og Aand.

Derfor bestaar den f. Eks. af.

Aand	{ en Sang
	{ en Deklamation
Idræt	{ Spydkast
Spejder-	{ Hurtig og Fjern-
færdig-	{ synsleg
heder	{ Altmuligmands-
	{ opgave

Jamen, jeg kan ikke synge og spille, og jeg kan ikke deklamere vil I sige.

Nej, men det er netop det I skal lære Jer — og hvis I ikke vil sakke flere Aar bagud for Jeres Kammerater, maa I hellere tage fat paa det med det samme.

Fortæl mig ikke, at I skulde være født til at sejre i Spydkast eller Hurtig og Fjernsynsleg f. Eks. Nej, tro I mig — de Drenge, der har sejret i den Slags Konkurrencer har maattet tage ordentlig fat for at naa til det.

I kan saamænd lige saa godt tage fat paa at træne til det ene som til det andet.

VERDENSTURNERINGEN

Lad mig se I ikke glemmer Verdensturneringen (Vor Ungdom Nr. 6 og 11—12.) Som I ved sidder Uwe og Jørgen Boje jo og venter paa at faa en hel Masse Opgaver fra Jer, og jeg behøver ikke at sige Jer, at jeg selv er mindst lige saa spændt paa Resultatet.

JUL I DE SCHWEIZISKE ALPER

Saa er der et andet Spørgsmaal,

hvem af Jer vil med paa en Tur til Schweiz nu i denne Jul.

Som I vil huske, havde vi i Sommer Besøg af den schweiziske Spejderchef, Major v. Bonstetten. Han var ude at se paa nogle af vore Tropsleje (1. Vesterbro og 2. Nørrebro,) 2 aldeles nydeligt organiserede Leje, og da han tog hjem endte han med at spørge om 20 danske Spejdere ikke havde Lyst til at komme ned til Schweiz nu i Julen. Saa vilde han leje 2 Hytter oppe i Bjergene og faa nogle schweiziske Spejdere med — saa saa skulde han nok sørge for, at I lærte at staa paa Ski og saa snart I kunde det (en lille Uge) skulde I og Jeres schweiziske Kammerater foretage nogle længere Skiture ind gennem Bjergene.

Hvis dette ikke er er den mest vidunderlige Chance' der nogensinde er budt Jer, ved jeg ikke, hvad det er.

Spørgsmaalet er nu — hvem af Jer vil med?

Turen bliver startet herfra den 22. December med Tilbagekomst den 6. Januar.

Selve Turen kommer til at koste ca. 250 Kr. og hertil kommer saa Anskaffelse af Ski, Skistøvler og Strømper, og de af Jer, der ikke i Forvejen er i Besiddelse af dette, bør ubetinget vente med at købe det til I kommer til Schweiz. Det er vigtigt at faa de rigtige Ting,

Hvem af Jer vil saa med?

I maa skrive til mig om det snarest. De der kommer først vil først blive taget i Betragtning, og Tegningen til Turen slutter den 15. November.

AARETS HEDE- OG SKOVBRANDE

I sidste Nr. af Midtjydske Divisions Blad „Ved Lejrbaalet“ staar en fornøjelig Beretning om, hvorledes 1. *Silkeborg Tropa* ikke mindre end 3 Gange i den forløbne Sommer har været alarmeret til Assistance ved Hede-

og Skovbrande — og hvordan den hver Gang har ydet meget virksomt Hjælp.

Der er atter nogle Spejdere, der har vist, at der var noget ved dem.

Men der maa jo være mange flere Troppe, der har haft Lejlighed til at yde Hjælp paa dette Omraade — alle de Hede- og Skovbrande, der har været i denne Sommer.

Jeg vilde være glad om I vilde lade mig høre lidt om dette — og jeg vil bede alle de Troppe, der har været i liden, (ogsaa Silkeborg) at fortælle os andre, en lille Smule om de Metoder, de har anvendt og fundet nyttige under disse Forhold.

Jeg er ganske sikker paa, at vi baade har Troppe og Patruljer, der ikke rigtig ved, hvordan de skal bære sig ad under den Slags Forhold — og heller ikke vil kunne gøre nogen rigtig Nytte fordi de aldrig har trænet det mindste til det.

For at „være beredt“ maa man have forberedt sig.

AARETS-JULE-GOOD-TURN

A propos Forberedelser. Jeg gad vide om alle Landets Patruljer i dette Øjeblik har bestemt sig for den Jule-good-turn de vil udføre i Aar.

Ogsaa med Hensyn til dette vilde jeg gerne høre lidt fra Jer — det var morsomt at se, om der var nogle af Jer, der havde fundet paa noget nyt — eller en ny Maade at tage de gamle Ting op paa.

DALGAS KOLONNEN

Her skal I for en Gangs Skyld høre om en Nyhed og en „good-turn“, der forslaar noget. Den kommer fra Herning. Jeg er lige ved at sige, at alt hvad der er godt i dette Øjeblik kommer fra Herning. (1. Herning var den første Trop, der sendte en Gave til Lotteriet — 5 Alluminiumsgryder, som Spejderne havde købt for deres egne Penge, og

nu har de bestilt 500 Lodsedler). Jeg tænker navnlig paa den gæve Maade, hvorpaa Spejderne i Herning selv tjente alle de Penge, de skulde bruge til at anskaffe deres Lejrudstyr - de gik ganske simpelt ud og gravede Tørv til de havde Pengene.

Men det var ikke det. Nu skal I høre.

Herning Kolonnen — der bestaar af følgende Troppe:

Herning Trop med 55 Mand	
Ikast - - - 23 -	
Ringkøbing - - 32 -	
Brande - - - 16 -	
Give - - - 19 -	
145 Mand	

har i dette Øjeblik antaget Navnet *Dalgas Kolonnen*.

I det den gør det har samtlige Spejdere i Kolonnen forpligtet sig til at de fremtidig hvert Aar vil plante 24 Naaletræer.

Med den Størrelse Kolonnen har i Øjeblikket vil dette sige 1 Td. Land tilplantet pr. Aar.

Kolonnen er derfor i fuld Gang med at rejse saa mange Penge, at den kan købe sig 10—20 Td. Land Hede. Paa denne Hede-strækning vil „Spejdernes Plan-

tage“ rejse sig i de kommende Aar — og med dette Arbejde vil Dalgas Kolonnen (Midtjydske Disision) for stedse have indskrevet sit Navn i det danske Spejderkorps Historie.

LANDSLOTTERIET

„Der er lang Vej hjem, vi kommer aldrig i Seng — det gør ingenting.“

I kommer til at tage ganske anderledes fat med det Lotteri, Drengene. Som jeg allerede har forklaret Jer, man kan ikke føre Krig uden Penge — heller ikke den Slags Krig vi fører.

Pengene kommer ikke dumpende ned i Skødet paa os — vi maa gøre noget for at faa dem.

Vi maa selv gøre det. Ingen er nærmere til det end vi selv. Og hvad er rimeligere end at I, alle vore Patruljer og alle de 200 Troppe, vi i dette Øjeblik har staa sammen for at give deres Korps en Haandsrækning fremover.

I Norge havde de for 2 Aar siden en „Spejderuke“. Der var ikke en Trop, ikke en Kolonne i Norge, uden den tog et Tag med. Fra Nordkap til Kap Lindesnæs blev der holdt Tropsfester og Spejderaftner — og hele Indtægten sendte de til det norske Hovedkvarter.

Kristiania	16.943
Bergen	10.196
Aalesund	3.500
Skien	2.000
Haugaaard	1.350
Stavanger	1.320
Lillehammer	1.096

og en Masse mindre Beløb fra de mindre Byer.

Paa en Uge havde de norske Spejdere rejst 42.281 norske Kr. Spejdere tager et Tag med for deres Korps. De fører det selv frem, disse Drengene.

Gaa I hen og gør ligesaa. I har endnu en hel Maaned til det. Og kan I blot afsætte 4 Lodsedler hver af Jer saa er Opgaven løst. C. Lembcke.

DEN NYE KORPSINSTRUKTØR

Ove Holm

KAMMERATER, JEG TRAF —

DRESDEN. Karl Heintz havde stillet sit smukke Værelse til min Disposition og tog selv til Takke med en Divan i Salonen.

Ud paa Aftenen naaede jeg mit Kvarter og saa ham derfor først den næste Dag, da jeg alventede ham og hans Tropsfører udenfor „Hellig 3 Kongers-hallen“ med den skønne Udsigt over Elven og den gamle Bydel.

Foreren var nemlig Lærer ved samme Skole.

I Ventetiden var jeg i min Spejder-uniform udsat for en meget nærgaaende Opmærksomhed, første Gang se der paa Pladsen. En Mand spurgte mig, om vi havde godt Besøg. Han troede, jeg hørte til Circus Sarraani! En Politisoldat, der var blevet tirret til Raseri ved talrige Spørgsmaal fra Forbipasserende, underkastede mig med rystende Tvivl i Stemmen et meget indgaaende Interview, der sikkert havde ført til et kortere Besøg paa nærmeste Station, da Kammerat Dr. Müller imidlertid optraadte paa Skuepladsen og bedyrede min fuldkomne Ufarlighed.

Under Sang og Klang gik det om Eftermiddagen ud „in der Heide“, der langtfra lignede nogen Hede. Herlig Fyrreskov og et godt Terræn.

Som de Drengene kunde syngel For Tusind og jeg ved ikke hvilken Gang, hvorfor synger vi ikke herhjemme? Midt i al den Tonefyldte af de skønneste, naive, lidt tungsindige Folkeviser skammede jeg mig paa mine danske Kammeraters Vegne, desværre som saa ofte før.

Fra Kl. 3 til Kl. 10 Aften afløste den ene Sang den anden. Alle kunde synge 2- og 3-stemmigt. Der var ingen Tøven, Viserne kunde de udenad, baade 10 og 20 Vers, og der var ingen „moderne“ Viser imellem.

Vi snakker altid højt om vor Kultur, men har vore saakaldte „morsomme“ Viser eller Revysangene noget hermed at gøre? De indtager en ikke-ringe Del af vort „Repertoire“.

Saadan en Folkeviser som „Graf Eberstein“, den findes ikke engang trykt, men er gaaet i Arv og har vundet Saksere drengenes Hjerter ved sin iørefaldende Melodi.

Hvor finder vi hjemme „Sangens Apostel“, en Bellman imellem Spejderne? Karl Heintz lærte jeg egentlig først rigtig at kende ved Morgenmaden i hans Hjem: Sort Malikaffe uden Sukker, Brød med tynd Margarine — og saa har det endda været værre. Lang og ranglet var han, med svingende, nervøse Bevægelser — man gennemlever ikke ustraffet 6 Krigsaar netop i Alderen 7—13 Aar. Ellers var han ret fornuftig.

Den ret strænge Skoletjeneste tog han med et tilpas let Sind: „Jeg gør mit Skolearbejde jævnt og godt og mener derved at have gjort min Pligt ogsaa som Spejder. Hvorfor skulde jeg ødelægge min Hjerne og mine Evner ved et forceret Arbejde som saa mange af mine Kammerater?“

Jeg tror Drengen har Ret.

Jeg vil med Glæde mindes Dig, Karl Heintz — ogsaa for det gode Kvarter, Du ved din Offervillighed skaffede mig.

DEN JYSKE DRENG

Mel.: Jyden han er stærk og sejg.

Kender du den jyske Dreng?
Med ham i den grønne Eng,
brun af Sol, i munter Leg.
Jyden han er stærk og sejg.

Alnaturen, barsk og streng,
hærdede den jyske Dreng,
gav ham Maal og gav ham Mod,
Jyden staar, hvor før han stod!

Lattermild, men uden Pjank,
syngende, med Ryggen rank,
brun af Sol og frisk af Vind,
glad og fro med Gud i Sind.

Havet om hans Hjemstavn slaar,
Vinden gav ham havbløst Haar.
Sund i Sjæl og sund i Sind,
sætter han sin Gerning ind.

Gunnar Jørgensen.

Hver
Spejder
maa sørge
for at læse Hen-
vendelsen til
ham paa
Bladets
Side
10.

SALZBURG Hvad han hed, har jeg aldrig faaet at vide. Vort Bekendskab var kun ganske kort, men virkningfuldt. Han besvimele nemlig udenfor mit Hotel, da han efter en lang, yderst anstrængende March i en voldsom Hede skulde allerelevende i Besked til mig fra sin Fører.

Jeg fik ham anbragt i Vestibulen, Vandomslag paa Panden og ved Hjerter, og et Kvarters Tid efter kom han atter til Hæfterne.

Han var vel en 14 Aar, kraftig bygget med stærke Lægge, som hos alle Drengene i Bjergene. En lille Hjerterfejl var der vel. 10 Timers March i 30—35° Varme efter en længere Svømmetur i en kold Bjergsø er jo ingen Spøg. Sammen med et Par Kammerater fik vi ham lodset hjem.

FLORENTZ Jeg havde ganske opgivet Haabet om at træffe Kammerater i denne underdelige By, selv Politiet kendte ikke noget til Spejdere, men saa vilde Skæbnen, at jeg en Søndag Eftermiddag besaa nogle berømte Fresker i Kirken Santa Maria Novella. I Sakristiet fandtes en Vandpost, ogsaa et berømt Arbejde. Derinde legede 4—5 Kordrengene, som jeg kom i Snak med. Italiensk er ikke min stærke Side, men det gik. Den ene fik Øje paa Spejderliljen og udbad sig Oplysning, da den lignede Byens Vaaben; næppe havde jeg udtalt Ordet „Esploratore“ (Spejder), før baade han og hans Broder fik Haanden op til vor Hilsen, og saa var alle Skranker brudte. En Strom af Spørgsmaal regnede ned over mig, navnlig fra den første, Enrico Lecci hed han. Det var en rigtig pæn Fyr paa 14 Aar, lidt bleg, med det ravnsorte Haar tilbagesløget, det er vist amerikansk Mode. Da jeg endelig kunde faa Ordet for et Par Bemærkninger, fik jeg at vide, at Troppen var under Dan-nelse. Deres Fører var kommet fra Genua for et Par Maanedes siden, saa ret meget kendte de jo ikke.

En Aften besøgte jeg Troppen i et Lokale, som hørte til en Kirke. En ung Fransiscanermunk og Forer, som for Tiden var Soldat, var tilstede. Jeg fortalte saa paa Fransk om Spejderliv i Danmark, og Foreren oversatte til Italiensk.

Der var en egen nærgaaende Hjerterlighed over de Drengene. Min Uniform blev befølt, som var den af de kostbareste Stoffer, og iøvrigt blev jeg overbefingret, som om jeg stammede fra en hel anden Verden.

Livlige var de, og der skal meget bestemt Haand til at skaffe en tilpas Disciplin.

Ronde.

Iste Østerrø Trop.

Spejderliv

Fortælling af
Gunnar Jørgensen
Illustreret af Asger Riber

II KAPITEL

Der sad en Dreng paa en Sten — helt ude ved Strandskanten.

Det var Bent.

Her havde han siddet det sidste Kvarter. — Paa samme Sten — og stirret ned i Vandet.

Adjunkt Scou, som var ude at gaa Eftermiddagstur, lagde straks Mærke til ham, og undrede sig. Det var sjældent at træffe denne Dreng herude, alene, drømmende . . . Man var mere vant til at møde ham paa Fodboldsbanen, sveddryppende og raabende, eller paa Badeanstaltens overfyldte Solbad.

„Bent!“ raabte han.

Bent vendte Blikket og fik Øje paa Læreren. Han sprang op, rettede paa Tøjet og lod Haanden glide hen gennem det lyse Haar.

Læreren nærmede sig.

„Sidder du her og drømmer, Bent?“

„Næ — jeg — jeg sad bare og — og — saa’ efter en Krabbe!“ stammede Drengen. „Men nu er den væk!“ føjede han hurtig til, som frygtede han, at Hr Schou skulde spørge, hvor den var.

„Er den væk? Det var trist!“ smilte Adjunkten, som straks læste i Drengens blaa Øjne, at „Krabben“ var en lille Nødløgn. „Skal vi slaa Følgeskab op ad Stranden?“

„Næ — ja Tak — det vilde jeg gerne — men — jeg skal ikke hjem — jeg skal nemlig lige først i Byen for Mor!“

„Ja ja da! Saa maa jeg jo fortsætte min ensomme Vandring alene!“

Bent bukkede og begyndte at gaa op langs Stranden. Scou fulgte ham tavs med Øjnene, og saa’ ham sætte i Løb, da han var kommen lidt bort.

Hvad i Alverden var der i Vejen med ham? Saadan plejede han da aldrig at opføre sig! Stod han ikke dér med flakkende Øjne og ønskede sig langt bort, mens Adjunkten snakkede med ham?

Scou gik den modsatte Vej. Ad Byen til.

Da han naaede Skolens store Sportsplads, blev han raabt an af nogle Elever fra 4. Mellem, som løb og trænede til det store Idrætsstævne, der skulde afholdes i næste Uge.

Drengene samlede sig i en Klump om Læreren. Sunde, sol-

brændte og sveddryppende var de, og Munden stod ikke stille.

„Hr. Scou — Hr. Scou — jeg kastede før 25 Meter med Spydl!“

„Og jeg sprang 4 Meter i Længdespring!“

„Og jeg kastede Diskossen helt over i Grosserer Mikkelsens Have! Den var ikke langt fra at knalde en af hans Drivhusrunder!“

„Ja, det sidste synes jeg i Grunden ikke er noget at prale af, Forben!“ smilte Scou. „Det tyder paa en ualmindelig stor Klodsethed!“

Torben blev rød i Hovedet og mumlede noget om at det da trods alt var „godt kastet“ og at der jo ikke „skete noget“. Saa blev han afbrudt af andre, som ogsaa vilde offentliggøre deres Resultater.

„Hvad har saa du præsteret,“ spurgte Adjunkt Scou en lille sortøjet Fyr, der stod og lyttede til de store Kammeraters Beretninger med et stort Smil paa Ansigtet.

„Det skæve Hjørne“ har hentet Sodavander nede hos Købmanden!“ lo Per og trak Kammeraten i Haaret.

„Ja, det er just ikke særlig sportsmæssigt!“ mente Læreren.

„Ih jo!“ forklarede Per, „For han løb om Kap med Købmandens Køter, som halsede efter ham og vilde bide ham i Benet!“

„Ja — og jeg vandt!“ raabte „det skæve Hjørne“ med et triumferende Smil.

„Ja, saa ta’r jeg Hatten af for dig! For Mage til Hurtigløber har jeg aldrig truffet! Den sætter hver Morgen efter mig, naar jeg kører til Skole, og det er skam kun med Nød og næppe, jeg undslipper. Hvordan i Alverden slap du helskindet fra det Løb, Dreng.“

„Aah — det var saamænd ikke saa farligt: Jeg saa Tandlæge Gram komme kørende og saa strøg jeg i Farten saa tæt forbi ham, at Køteren fik Øje paa hans ternede Bukser. Og dem kunde

den ikke modstaa! Den hapsede et forsvarligt Tag i et af Buksebenene og slugte vist mindst 2 Dusin Terninger! Og imens styrtede jeg videre med mine Soda-vander!"

"Jamen saa er det jo din Skyld!"

"At Gram gaar med ternede Bukser? Næ, ved De hvad, Hr. Scou, det er spilleme hans egen Skyld!"

"Og hvad gik der saa af Tandlægen?"

"Der gik omtrent hele det ene Bukseben! Men saa trimlede Køteren om paa Vejen og fik et Hosteanfald. Jeg tror den havde faaet en Terning forkert i Halsen. Den saa i hvert Fald ualmindelig firkantet ud, da den luskede hjemad!"

"Naa — nu skal I vel fortsætte med Træningen!"

"Hr. Scou — jeg maa gerne ha' en Dreng indkvarteret under Stævnet!" sagde Arvid. "Det kneb kolosalt med at faa Lov, men saa lovede jeg Far, at jeg i tre Uger i Træk vilde rive Havegangene, og at jeg vilde slaa Skraldespanden ud for Mor i 14 Dage —"

"Naa — og saa fik du Lov?"

"Næ, det var nu ikke saa meget af den Grund. For Far sagde at det var ikke mere end rimeligt, at jeg gjorde saadan noget uden Belønning — og den kan der jo være noget i —"

"I Skraldespanden?" spurgte Torben.

"Hold Mund! Næ, men saa lirkede Mor lidt ved Far og saa gik den! Hun spurgte, om jeg saa vilde love at være dobbelt saa flittig i Skolen, hvis jeg fik Lov — og den var jeg jo vældig med paa! Jeg lovede saa det stod efter — og jeg skal selvfølgelig ogsaa gøre alt, hvad jeg kan, for at holde det!"

"Ja, lad os se det! Saa mangler vi kun Plads til en Dreng fra Odense. Skal Bent ikke have nogen indkvarteret?"

Der indtraadte en pludselig

Tavshed. Drengene saa paa hverandre. De blev med eet alvorlige.

"Hør — hvad er der i Vejen? Hvad skal denne Tavshed betyde?"

Der var ingen, der rigtig vilde ud med Sproget. Saa tog „det skæve Hjørne“ Mod til sig.

"Jo — han maa vist nok ha' een indkvarteret — men det skal være en Pige — og saa bryder Bent sig ikke om det!"

Nu smilte Adjunkten.

"Ork, er det ikke værre. Ta'r han sig det saa nær?"

"Ja, for alle vi andre har faaet Lov til at faa en Dreng og saa har vi planlagt en Tur ud til Plantagen og den vilde han jo mægtig gerne med paa. Men det kan han ikke saa godt, naar han har en Tøs — en ung Dame, mener jeg — paa Slæbetov!"

"Vi skal nemlig ligge i en Løvhytte om Natten. Vi kommer først hjem næste Morgen!"

"Ja, saa er det jo næsten Synd for Bent!"

"Jamen kan De ikke gaa hen og snakke lidt med hans faderlige Ophav, Hr. Scou," spurgte Torben, „det nytter ikke, at vi kommer! Os smider han paa Porten! Det gjorde han i alt Fald ved mig igaar. Og da jeg saa forsøgte Køkkendøren, var jeg ikke langt fra at faa et Stoleben i Ho-

vedet. Saa opgav jeg at komme igen — desformelst der ikke var flere Trapper at komme ad!"

"Naa — og saa har du maa-ske tænkt dig, at jeg skal forsøge at krybe ind gennem et af Vin-duerne?"

"Ja for Eksempel! Hvis De da ikke har Mod til at gaa ned gennem Skorstenen og Kaminen — for saa kommer De lige ind i Dagligstuen med det samme!"

"Ja, det tror jeg var en god Idé! Tak for den!"

Samme Aften aflagde Adjunkten Arkitekt Vibe et Besøg.

Arkitekten og hans Hustru var ikke nær saa umedgørlige, som man efter Torbens Beretning skuldet ro. Ihvert Fald svingede de ingen Stoleben imod ham, men lod ham roligt komme frem med sin Bøn. Ja, de bød ham ovenikøbet paa Kaffe!

Ved Bordet, hvor Bent var til Stede, ledtes Talen hen paa andre Emner. Men da Drengen var sendt op paa sit Værelse faldt man atter til Ro i Dagligstuen og Adjunkten følte sig saa vel tilpas, at han efterkom Arkitektens Opfordring til at blive en Times Tid endnu — selv om han vidste, at der hjemme paa hans Skriverbord laa en stor Bunke Stile, som skulde rettes inden han gik til Ro.

"Det med denne Pige eller Dreng, er jo i Grunden Smaating, Adjunkt Scou!" forklarede Vibe. "Grunden til at jeg vilde have en Pige var egentlig den, at min Hustru lod'en Bemærkning falde om, at det var nok saa nemt. Hun kunde ligge sammen med Else. Der staar en ledig Divan i hendes Kammer. Men saa fo'r Drengen op og skabede sig som en besat! Jeg maa heller aldrig faa Lov til noget!" "Alle de andre i Klassen skal ha' Drenge indkvarteret!" Og saa videre, og saa videre! De ved, hvordan d'Hrr. i den Alder kan tage paa Vej! Og saa var det, jeg blev

vred og tog mit strenge Ansigt paa. Det manglede bare, at Fyren skulde bilde sig noget ind og tro, han kan spille voksen allerede. Saadan ligger altsaa Sagen — men det har Drengen vel ikke fortalt noget om?”

„Næ, jeg har slet ikke talt med Bent. Det er gennem hans Kammerater, jeg har det. Men jeg har jo ogsaa nok selv lagt Mærke til, at han er gaaet saa underlig tavs om i de sidste Par Dage! Men det er der jo saa ikke noget at gøre ved?”

„Jeg kan nok se, hvad De mener, Adjunkt Scou. Tal De kun lige ud!” smilte Arkitekten og slog den unge Lærer paa Skulderen. „De mener, at jeg er en værre robust og streng Far, der klør Drengen ved den mindste Lejlighed, og skælder ham ud i Mellemtiden? Er det ikke rigtigt?”

„Næ — saa slem tror jeg nu ikke, De er!” svarede Scou frimodigt. „Men jeg skal ikke nægte, at jeg synes godt, De kunde give Drengen Lov til at faa en Kammerat indkvarteret, naar det nu er ham saa meget om at gøre!”

„Ja — det har De Ret i! Det synes jeg ogsaa! Og hvis Mor ikke har noget imod det, . . .”

Han saa over paa sin Hustru.

„Næ saamænd har jeg ej, Kan jeg klare alt det andet, saa klarer jeg nok det med!”

„Ja, skidt — saa lad dog Fyren faa sin Vilje. Men det siger jeg Dem, Adjunkt Scou: De maa ikke gaa hjem og tro, at det er Dem og Deres eminente Talegaver, som har blødgjort mig. Det er ene og alene fordi jeg tror, Drengen allerede har forstaaet, at det er Alvor, og at der slaas haardt, hvis han spiller næbet herhjemme! Naa — men ikke destomindre skal De ha' Tak fordi De tager Dem af vor Dreng. Og det glæder mig, at vi har gjort hinandens Bekendtskab.”

Da Læreren var gaaet, kunde Fru Vibe ikke dy sig. Hun maatte op og fortælle Bent Nyheden.

Næste Morgen, da Resten af Familien endnu sov, sprang Bent ud af Sengen, klædte sig hurtigt paa og kørte paa sin Cykel ud i Skoven.

En halv Times Tid senere vendte han tilbage og traadte ind i Forældrenes Sovekammer, smilende og frisk og med hele Favnen fuld af store, lysegrønne Bøgegrene.

(Fortsettes)

TORRY GREDSTED

HJEMME IGEN

Vor gode gamle Ven og Spejderkammerat, Kaptajn Torry Gredsted, har atter slaaet sig til Ro i vore hjemlige Egne. Sund og solbrændt er han vendt hjem fra sin lange „Jordomsejling“ — ladet med Indtryk og Ideer. I Julenumberet hører vi nærmere fra ham. Her blot den glædelige Nyhed, at han midt i November udsender en ny Bog om en lille Indianerdreng: Hocoota. Den maa I sætte allerøverst paa jeres Ønskeseddel.

Spejder!

Har du læst Side 10,
og har du gjort din
Pligt overfor dit
Korps?

TRE LUSSINGER

Udenfor en af Nørrebros Kommuneskoler holder daglig en Bananvogn, som foruden af Ejeren bevogtes af en mindre elskværdigt udseende Hund. Til stor Ærgrelse for Hundens Ejer har Skolens Dreng udset sig denne som Objekt for deres paagaende gode Humor, og de driller „Bæstet“, som de har døbt Hunden, af et godt Hjerte.

Forleden Dag slog „Bananmanden“ ned i Drengeløkken, og en af dem — selvfølgelig i Øjeblikket ganske uskyldig — fik sig en knaldende Lussing. I sin retfærdige Harmes stormede Drengen ind i Skolegaarden og var saa uheldig at løbe Hovedet ind i Maven paa sin Skoleinspektør, der omgaaende kvitterede med Lussing Nr. 2 til den ubehændige Synder. —

Ved denne forsat ublide Medfart, brast Drengens Tapperhed, og højt grædende fortsatte han sin Vej, til han blev observeret af Skolens Viceinspektør. Adspurgt af denne om Grunden til hans Sorg, brast det ud af Drengen: „Jo, jeg fik en Lussing af Inspektøren, og saa har jeg slet ikke gjort „Bæstet“ noget!”

Viceinspektøren følte sig ved denne tilsyneladende respektstridige Udtalelse tvungen til at tage Affære, og den arme Dreng fik saaledes i Løbet af faa Minutter sin tredje varme Lussing. Og siden hin Dag har han oven i Købet faaet et nyt Navn: „Tre Lussinger“.

VORT JULEHEFTE

I kan tro, det bliver et fornemt Julenummer, vi udsender den første December!

For at faa Plads til de mange Fortællinger, Artikler og Billeder, vi har liggende, slaar vi December- og Januarnummeret sammen til et stort Dobbeltheft.

Asger Riber — hvis Tegninger I kender og er kommen til at holde af — har tegnet et flot farvet Omslag — og saa har vi Løfter om Bidrag fra en Mængde kendte Folk: Overpostkontrollør *Pinsen*, kgl. Operasanger *Johs. Fonss* fortæller om deres Drengear, Ægyptologen, Prof. *Vald. Smidl* om vilde Dyr, han har truffet paa sine mange Rejser, Politiasistent *Møllerup* om Politihunde o. s. v., Prof. *Zakarias Nielsen*, *Valdemar Rørdam*, har skrevet Digte. — Endelig har vi modtaget Fortællinger af: *Louis Levy*, *Torry Gredsted*, *Viggo Rehlund*, *Chr. Reinhardt*, *Harald Østberg*, *Mogens Brix*, *Hans Lüttiche*, *Gunnar Jørgensen* og Tegninger af: *Axel Mathiesen*, *Asger Riber*, *Jensentus* og *Villi Bang*.

Bare der bliver Plads til det allesammen!

Anbefal nu dette Julenumber til jeres Venner. Det kan faas i enhver Boghandel — og Prisen bliver — 1 Krone.

Georg havde glemt at købe Tændstikker!

Jeg havde udtrykkelig sagt, han skulde huske at købe dem i Nærum. Selvfølgelig glemte han det. Nu laa han paa Knæ og søgte at faa Ild i noget tørt Mos ved ihærdigt at slaa to Sten mod hinanden — og sine egne Fingre.

Jeg vendte mig om for at søge efter et eller andet i min Rygsæk, mens jeg samtidig holdt en lille, men formfuldendt, Moralprædiken om den Last: Glemsomhed. Jeg gav nogle smaa Eksempler, hentede fra Verdenshistorien, paa hvor megen Skade Glemsomhed kan volde, og vendte mig saa imod ham for at se, hvor stærkt Indtryk mine Ord havde gjort.

Georg var væk!

Lidt efter traadte han med et Sejrssmil ind i Grusgraven, og for mine forbausede Øjne svingede han en Æske Tændstikker. Han havde købt den i en nærliggende Gaard.

Jeg glemte Fortsættelsen af min Prædiken ved Glæden over Baalet, og vi satte os saa og nød i største Fredsommelighed vore Klemmer og dejlige, varme The.

Saa sludrede vi lidt frem og tilbage om Spejderløftet og Spejderloven.

Pludselig siger Georg:

„Kan du huske en af Paragrafferne i den Spejderlov, vi lærte som Rekrutter.“

„Hvilken een mener du?“

spurgte jeg og forsøgte at se dybsindig ud.

„Den: Naar en Spejder bander eller bruger grov Mund, straffes han med Buksevand!“ Det staar der ikke noget om i den Spejderlov vi nu lærer Drenge.“ — „Næh“ svarede jeg. „Det er vel heller ikke nødvendigt. Det er vist meget faa Spejdere der bander.“

„Naa det tror du?“ Georg var straks Fyr og Flamme. „Jeg var — som du ved — Gæst hos en Trop i deres Sommerlejr, og jeg hørte ikke saa faa af Drenge bruge ret kraftige Udtryk. Og det smitter nedefter. Det er ganske meningsløst, at smaa Spejdere gaar rundt og siger „sku“ til hvert tredje Ord: En Gentleman bander ikke!“

„Er det en af dine egne?“ spurgte jeg.

„Jeg har den fra Vachells: „Skolen paa Højen,“ svarede Georg. „Men derfor er det ikke mindre rigtigt. Selvom jeg ikke betragter en Dreng, der bander, for moralsk ødelagt, saa lyder det grimt og udannet. Synes du ikke?“

„Ubetinget,“ svarede jeg bestemt. „Absolut! Dog tror jeg ikke nogle af vore Spejdere gør det. Og er der egentlig noget at sige til, at en stor Dreng der er i Lære paa et Værksted eller en Fabrik, efterhaanden af Svendene lærer en Del Eder?“ „Næ,

det er der egentlig ikke, men det er derfor, vi skal pille det ud af dem, de skal simpelthen lære at beherske sig. Det er en Kamp mellem Værkstedet og Troppen; og da maa Troppen sejre, ellers duer den ikke.“

Saa var vi begge tavse i nogen Tid, indtil Georg fortsatte:

„Rent praktisk set, er det tids sparende ikke at bande, det er længere at sige: „Jeg er sku' sulten“ end blot „Jeg er sulten,“ og det sidste lyder bedre, baade overfor os selv og overfor Fremmede. Det skal vi jo ogsaa passe lidt paa. Det nytter jo ikke, vi siger til en Dreng, at Spejderlovens Paragraf ti lyder: „Vær ren i Tanke, Ord og Handling,“ naar Drengen svarer: Den skal jeg sku' nemt lære.“

„Man faar af dine Ord let det Indtryk, at Aanden indenfor Korset er blomraadden,“ indvendte jeg. I

„Jamen saa er det et forkert Indtryk, men der er mange Spejdere — og selvfølgelig flest blandt de store og Roverne — der bruger Kraftudtryk, og det skal vi læres fra. Lad os blot overalt indprente Spejderne, at en Gentleman bander aldrig!“

Og det vedtog vi.

Wou—tolla.

Tak!

Løtterudvalget bringer alle Givene af de mange smukke Gaver til det danske Spejderkorps' Landslotteri sin hjerteligste Tak for den Støtte de hermed har ydet Korset. Det er os en Glæde at kunne sige, at Gevinstlisten takket være Deres Offervillighed fremtræder paa en saadan Maade, at man uden Betænkning kan tage 5 Kr. for en Lodseddel.

Løtterudvalget.

OPRAAB TIL HVER ENKELT SPEJDER I DET DANSKE SPEJDERKORPS

Vl gaar ud fra, at hver enkelt Spejder er klar over, at Spejderkorpset har faaet en Lotteribevilling af Justitsministeriet, hvorefter vi har Ret til at sælge 25.000 Lodsedler à 5 Kr. — Dette har I set i sidste Nr. af Vor Ungdom, og der er nu forløbet 30 Dage, hvor vi endnu *ikke* har modtaget nogen Rapport over, *hvor mange Sedler I har solgt hver for sig.*

For at Lotteriet skal blive en Succes *er det aldeles uvægerligt nødvendigt*, at den enkelte Spejder gør sig det selv klart, at han *maa* og *skal* sælge 4 Lodsedler blandt sine Bekendte, thi paa anden Maade naar vi ikke at faa Sedlerne udsolgt, og det *skal* vi have. For at overbevise os om, hvorvidt hver Spejder kan sælge Lodsedler, har vi gjort et Forsøg i 5 Dage i København den 17.-21. Oktober, hvor der blev stillet ialt ca. 20 Spejdere pr. Dag til Korpsets Disposition og *i de 5 Dage blev der af disse 20 Spejdere solgt lidt over 1000 Lodsedler à 5 Kr., altsaa for over 5000 Kr.*, hvilket vil sige, at *hver Spejder solgte gennemsnitligt 10 Sedler pr. Dag*, og vi maa her fremhæve, at

3. Vesterbro Trop ved Hjælp af 4 Mand solgte over 300 Sedler i de 5 Dage.

Hermed er der ført et uomstødeligt Bevis for, at *Lodsedlerne kan sælges*, og vi opfordrer kun Jer til at sælge 4 Sedler engang for alle, hvor andre kan sælge 10 Stk. om Dagen.

Indlagt følger en Gevinstliste, der viser, at Lotteriet som Hovedgevinst har et *Automobil*, der koster 10.000 Kr. Udover dette har vi ca. 800 Gevinster af Værdi fra 10 Kr. til 5000 Kr., saa ingen kan med Rette sige, at de ikke har haft en Chance for at vinde en værdifuld Gevinst.

Hvis I endnu ikke har faaet Lodsedler udleveret, *maa I strax efter at have læst dette henvende Jer til Jeres Tropsfører og forlange udleveret 4 Sedler* og disse maa I sørge for at faa solgt *aldeles omgaaende* og derpaa afregne de 20 Kr. til ham og *glem ikke*, at *for hver 4 Sedler I sælger, tilfører I Jeres Tropskasse 4 Kr.*, og I skulde sætte Jer et Maal ligesom 3. Vesterbro Trop satte sig, idet *den indtjente over 300 Kr. til sin Tropskasse i Løbet af 5 Dage.*

Altsaa!!! Vi stoler paa, at hver Spejder nu gør sin Pligt, forsyner sig med 4 Sedler og Gevinstlisten, gaar ud og sælger disse blandt Venner og Bekendte og afregner 20 Kr.!

Først da kan han sige til sig selv, at han har gjort sin Pligt overfor Korpset i denne Retning!!!

Med Spejderhilsen

LOTTERIUDVALGET

PAA FODTUR I NORDKINA

EN HILSEN TIL DE DANSKE SPEJDERE — AF K. P. ALBERTSEN

(Sluttet.)

Da vi tórnedes ud den næste Morgen var det hundekolt og der laa et lykt Lag Rimefrost overalt, men vi var jo rigtig nok ogsaa mindst 3000 Fod oppe i Luften, og det var paa Slutningen af September. Nu gik det igen nedad gennem nogle forfærdelig vilde Klippekløfter og først hen mod Middag kom vi igen ud i nogenlunde brede Dale. Da vi ved Middagstid, mens vi holdt Hvil, spurgte nogle af de mere intelligenstudeende af Tilskuerne om hvor langt vi nu havde igen, svarede nogle 105 Li, andre 95 Li, men da det ene betød, at vi var gaaet en Snes Li tilbage i Løbet af Formiddagen og det andet, at vi ingen Steder var kommet siden om Morgen, opgav baade Lars og jeg at faa noget ordentligt ud af dem, og vi begav os igen paa vor Vandring. Vi var knapt kommet paa Vej, for der hændte os en lille morsom Episode, som fik os til at le saa at vi nær var revnet. J. G. og jeg kom gaende ganske roligt op ad en lille Skrånt, da vi pludselig træffer et Par Mand som kommer drivende med en Flok sorte Svin, den ene gik foran og kaldte paa dem, ligesom man kalder paa Hønsene, og den anden bagved og drev med en Pisk. Aldrig saa snart faar Svinene imidlertid Øje paa os, for de stopper op som paa Kommando, for et Øjeblik efter at vende om og i vild Karriere styrte tilbage ad samme Vej, som de var kommet. Den Panik, der pludselig greb hele Flokken ved Synet af os, var ustyrlig komisk, især husker jeg et stort Svin, som i Forvirringen kom til at springe over en dyb Kløft, mindst sine 10 Fod bred, hvor vi dog lol Selvfølgelig maa det have været alt andet end morsomt for de to stakkels Mænd, som løb viden omkring for at finde deres Svin, og Sagen blev jo ikke bedre ved at Svinene løb samme Vej som vi gik, og hvis de endelig nu og da stoppede og vi som Følge deraf igen kom i Nærheden af det, saa tog Pokker ved det og hele Flokken igen, saa til sidst maatte vi gaa en meget lang Bue udenom Flokken, og selv da kneb det med at komme forbi dem. Der maa øjensynligt have været et eller andet ved os, som de ikke kunde lide.

Den næste Dag vidste vi, at vi vilde naa Jehol, den gamle Kejserby, en Gang i Løbet af Eftermiddagen. da vi kun havde ca. 60 Li tilbage om Morgen. Da vi endelig langt om længe naaede ud til Floden, som kommer fra Jehol, viste det sig, at der ingen Færge var, saa den rivende Strøm maatte forceres ved Vadning. Straks greb jeg Lejligheden til at smide Strømper og Støvler, som jeg overgav til en ef Tjenestefolkene, og begav mig ud i de vilde Vover. J. G. forcerede Floden paa Æsel-

ryg. Noget efter kom vi til en anden meget bredere og dybere Gren af Floden, som vi blev færged over, mens Dyrene maatte vade.

Vi fulgte nu Floden opad i ca. 2 Timer, og hen mod Klokken 3 naaede vi endelig Jehol, eller som den egentlig hedder paa kinesisk „Jor-Ho'r“, hvilket betyder „varmt Vand“, og den kaldes saaledes, fordi Kilden som føder Floden, og som springer her ved Byen, er varm. Byen ligger paa en lille Slette omgivet af en Krans af høje Bjerge.

Nu galdt det om at finde et passende Logis, da der blev sagt, at der ganske vist var Templer, men dem kunde vi ikke bo i; saa snart vi imidlertid var inden for Byens Mure (igennem et Hul i Muren), var der en Politibetjent, som fik fat i Lars, og de for saa omkring og skulde finde Logis. Enden blev, at de kom ind hos en engelsk Missionær, som jeg maatte hen og snakke med. Hvad mon han har tænkt, da han saa mig svinge op foran Døren paa Ryggen af et Æsel, da jeg hellere end at tage Støvlerne paa igen havde foretrukket at bestige et af Æsterner. barbenet barhovedet med Lokkerne struttende til alle Sider. Men hvad han tænkte eller ikke, kan være ligemeget, han inviterede os straks ind paa en Kop The, en Invitation som vi desværre maatte afslaa paa Grund af vort Udseende, men vi maatte love at komme der til Frokost næste Morgen Kl. 7. Han sendte saa en Mand med for at vise os Vej til et kinesisk Hotel „Ming Li Tien“ hvor vi fik en Række Værelser anvist i Stadsfløjen. Vi fik os nu rigtig vadsket og barberede og kom efterhaanden til at ligne rigtige Mennesker igen.

Og saa gik vi i Seng.

Ud paa Natten begyndte det at øsregne; saa de Grøfter, der i Jehol bruges som

Gader, var herlige at spadseres i, da v den næste Morgen tidlig begav os paa Vej for at opsøge vor Ven Missionæren.

Da vi havde en Fører med, som vsr blevet sendt op for at hente os, fandt vi let Huset, en tidligere kinesisk Kro, som det var lykkedes dem (han er gift) at faa vældigt hyggeligt indrettet med store Haver i Stedet for de sædvanlige øde Gaarde, som ellers hører til saadan et Komplex. — Vi fik en vældig elskværdig Modtagelse af hele Familien.

Frokosten var vældig god, og Snakken gik livligt. Disse Mennesker er jo ikke vant til, at der kommer fremmede til deres By, og da der foruden dem kun findes 3 andre hvide Mennesker indenfor mange Miles Omkreds og da de har mindst 5 Dage til nærmeste Jærnbanestation, kunde vi jo ikke fortænke dem i, at de vilde vide lidt om alt muligt. Efter Frokosten blev vi bedt om at overvære Familien's Morgengudstjeneste. Saa fik vi en lille Sang paa Orgelst hvorpaa vi sagde Farvel og Tak for denne Gang.

Da vi kom hjem til vor Kro, var der ankommet et Par beredne Politibetjente med Ordre om at føre os til de gamle kejserlige Paladser. Vi havde nemlig, saa snart vi ankom den foregaaende Dag sendt vore Vidunderpas hen hos Guvernøren med den Besked, at vi ønskede at besøge Paladser og andre Seværdigheder i Jehol. Vi blev saa ført igennem nogle aldeles frygtelige Gader og naaede langt om længe Paladserne's Porte og blev sluppet ind, ledsagede af en af Guvernørens Folk. Vi blev førte igennem en dejlig stor Park med herlige Søer (Je Ho'en udspringer i en af dem) og store Sletter bevoksede med ældgamle Ceder og Thuja træer. Ovealt vrimlede det med Hjorte; der var Hundreder af dem, men komme rigtig til dem kunde vi dog ikke ikke. — Rundt paa alle Bakketoppe var der opført smaa Pavilloner og paa de mest uventede Steder

Kinesere.

saa vi smaa fine Huse og Tæmpler, men alt var saa forfaldent, at man meget ofte kunde tvivle paa, om der virkelig for nogle faa Aar siden havde ligget store flotte Paladser paa de samme Steder. Vi var bl. a. inde i et stort Tempel, hvor lange Rækker af Buddha-Figurer endnu stod langs Væggene, men paa Gulvene laa der flere Fod Gødning, hvilket kunde tyde paa at de mange Dyr plejer at hode til derinde, naar Vejret ikke rigtigt passer dem udenfor. Andre Steder vart der kun nogle faa Sten tilbage af de store Paladser eller Templer. Alt rørligt Inventar er fjernet, stjaalet og solgt i Peking, hvor man den Dag i Dag ret ofte kan finde Ting, der siges at stamme fra Paladserne og Templerne i Jehol.

Jeg vil her lige give en Oversættelse af, hvad en kendt Skribent har sagt om Jehols Parker:

Udsigten er henrivende, det er et Æventyrland, hvor det svimler for Øjnene af Beskueren, som er vant til Bjergenes tørre Nogenhed — Foran os ligger Soen med dens idylliske Ø, dens skyggefulde Kanaler, som her breder sig ud til glimtende Soer, der snævrer sig ind til bedaarende Kanaler over hvilke fører smaa Broer. — Til venstre rejser Bjergsiderne sig højt i Vejret oversaaet med Grupper af Fyrretræer og gennemskaaene af Klofter. — Paa den anden Soen ligger en græsgrøet Slette med hist og her Grupper af Aarhundreder gamle Piletræer og i det fjerne rejser Pagodens slanke Silhouet sig køkt mod en let diset Baggrund af Bjerge. — Paa Øerne, rundt om Soen, paa Bakketoppene, i Klofterne og kort sagt overalt, hvorhen man ser, skimter man over Buskadserne eller mellem Træerne de 36 Villæers og Pagoder's og de utallige smaa Kiøsker's vingede Tage.

Mange af disse Villæer er derværre nu kun smukke paa Afstand. Gaa dem ikke for nær! — Naar man nærmer sig dem gaar Glansen af dem efterladende kun uhyggelige Skeletter, som truer med at falde sammen, vaklende Søjer, revnede Vægge og Tage, hvorigennem Himlen kan ses.

Vi blev ført igennem alt, hvad der var at se i dette Palads, men alt hvad vi saa var saa forfaldent, at vi blev saa nedtrykte derved, at vi besluttede at opgive at se mere af den Slags.

Vore Muldyr og Æsler havde vi jo afskediget, og Lars Kok havde faaet fat i en Skipper, som for den svimmel Sum af 32. Dollars lovede at sejle os til den nærmeste Jernbanestation paa 3 Dage. Vi tog ham, skønt den almindelige Pris, efter hvad vi kunde faa at vide, kun var ca. 10 Dollars, men som Grund for den forhøjede Pris angaves, at alle Baadene havde travlt med at bjerger Høsten hjem for Vinteren.

Da Vognmanden, som skulde føre Klunset til Havnen, havde lovet at kom-

me ved 6 Tiden, var vi oppe allerede Klokken 5, og vi var klar til Afgang længe før Tiden, men der kom bare ingen Vognmand. Saa Enden blev, at vi maatte sende Bud over hele Byen efter andre Befordringsmidler, og efter megen Venten svingede der langt om længe ikke mindre end 3 Peking Carls ind i Kroen's Gaard, og vi gik i Gang med Indladningen. Vi mente ikke, vi havde Brug for mere end 2 Vogne, men paa vor Protest blev der svaret, at vi skulde have 3 Vogne, de kostede lige meget, og de skulde alligevel ned til Havnen efter Varer, saa trak vi Næserne til os, og lod dem gøre som de lystede, og endelig Klokken 7 kom vi i Gang paa vor videre Fart ud i Verden. — Det var noget med Fart i, Turén fra Jehol til Havnen, men der var ogsaa 2 Muldyr for hver Vogn. Vi for over Stok og Sten og forcerede Floder saa det raslede. J. G. og jeg fulgte med til Fods, og naar vi en Gang imellem skulde over en af Flodens mange Bugtninger, svang vi os elegant op paa en af Vognene, og vel ovre paa den anden Side fortsatte vi til Fods. Efter et Par Timers Kørsel naaede vi „Havnen“, hvis Stedet da kunde kaldes en Havn, en Række store fladbundede Skuder liggende langs Bredden med Ankre inde. — Naah, vi lod os imidlertid ikke forbløffe, men fik i en Fart fat i den Atlanterhavsflyver, som det var Meningen skulde føre os over Flodens mange Skær og Sandbanker, og ikke et Kvarter efter, at vi var ankomne til Havnen, svingede vi ud i Floden. Og først nu fik vi Tid til at tage vor Skude nærmere i Betragtning.

Det var, mildest talt, en fæl Plimsollet at se til, og det var ikke uden en vis Gysen, at jeg saa de første Vandfald i Møde. — Skuden bestod af 5 ca. 3 Fod brede Brædder, som var bundet og sømmet sammen som Bund, og to af samme Slags Brædder stablede paa Kant her ovenpaa som Sider, og det hele var holdt sammen af skrøbelige Naturtræs

Spanter. Modsat af andre ordentlige Fartøjer var Skuden lavet lavere i Enderne end Midtskibs, saa den saa noget pukkelrygget ud. Hele Skuden maa have været hen imod 50 Fod lang og mellem 15 og 20 Fod bred. — Skipperen holdt til hende Agter, hvor han ved Hjælp af en lille Aare dirigerede Skuden rundt om Hjørner og over Vandfald saa det peb om Ørerne paa os. Baaden blev drevet dels af Strømmen og dels ved Hjælp af Haandkraft, som ydedes af 2 raske unge Svende, der havde deres Virkefelt helt forude i Stævnen, saa vi havde hele Midtskibs for os selv til at ligge og slange os i, og tro mig, vi gjorde det. Vi var knapt om Bord før Strømper og Sløvler forsvandt for mit Vedkommende, vore Filtradrasser til Feltseengene blev spredte ud i Bunden af Skuden til at ligge paa og ved at anbringe vore forskellige Kasser og Poser paa passende Maade fik vi hurtigt indrettet et Par rigtigt rare Divaner. Lars Kok og hans Medhjælper slog sig ned henne i Nærheden af Skipperen, hvor Kabyssen, en gammel Blikdaase med et Par Sten i, befandt sig sammen med Proviantkasserne.

Strømmen var ikke saa overvældende stærk, da det ikke havde regnet rigtigt i mange Maaned, som Følge heraf var Vandstanden meget lav, saa det skete jo nu og da, at Kassen tog Bunden lidt, men i det hele og store maa jeg sige, at vor gamle Skipper klarede sig morderlig fint. Det var en Fornøjelse at se ham svinge udenom Grunde, som absolut ikke var synlige for vor Øjne, og som heller ikke kan have været det for hans, da Vandet var saa tykt som Vælling af Ler og Sand. Tilsyneladende kendte han hver Sten og hvert lille Hul i hele Flodens Længde, og den Maade, hvorpaa han navigerede de utallige smaa Vandfald, vilde sikkert vække Beundring hos selv meget gamle Søfolk. Men, hvem som vakte min Beundring i endnu højere Grad, var de 2 unge Mænd ved

Aarerne forude. Den første Dag roede de 9 Timer med kun en halv Times Hvil ved Middagstid, den næste Dag roede de i over 12 Timer ogsaa med kun et ganske kort Middagsvil, den tredje Dag roede de fra Klokken halv seks til Klokken syv om Aftenen og var endda oppe og i Gang igen Klokken 4 den næste Morgen.

Aldrig i mit Liv har jeg set Menne-sker arbejde, som disse 2 raske Svende, og jeg troede dog ellers, at jeg havde set en Del i den Retning. Og skønt de roede, saa at den anden een vilde været død ved det, holdt de Takten lige fra de begyndte, til de holdt op, og tor Morskabs Skyld noterede jeg, hvor mange Tag de tog i Minuttet paa forskellige Tider af Døgnet, og tro mig om I kan, men de holdt den gaende uafbrudt paa omkring 26 Tag i Minuttet lige fra den lyse Morgen til den sene Nat. Begrebet Træthed syntes at være dem aldeles ukendt. — De bestiller ikke andet hele deres Liv end at sejle op og ned ad denne Flod. Det tager dem fra 2 til 7-8 Dage at gaa fra Jehol til Kysten og mellem 3 og 5 Uger at gaa fra Kysten op til Jehol, alt rettende sig efter Flodens Vandstand og Strømmen. Naar de gaar op ad Floden, maa Baaden trækkes hele Vejen ved Hjælp af et Par Snore, som gøres fast i Toppen af Masten. Saa maa de 2 Roere i Land og trække fra lys Morgen til sen Aften, og da Træktiden jo maa rette sig efter Bjergene, som snart staa stejlt op af Floden paa den ene og snart paa den anden Side, maa de i Løbet af Dagen krydse Floden Gang paa Gang, uden at de dog tør slække det allerringeste i Linerne for ikke at Skuden skal hvirvles ned ad Floden igen. For derfor ikke at skulle stoppe og trække af Tøjet for hver Gang de maa over Floden, har de paa hele Opturen ikke andet end en Bluse, der gaar dem til midt paa Maven, paa, og mange af dem foretrækker at gaa helt nøgne, selv saa sent som da vi passerede Floden i Slutningen af September. Vi mødte paa vor Tur ned Hurdreder af Baade for Opgaaende, og allesammen tungt lastede, i Reglen i Flokke paa en halv Snes ad Gangen, saa det var ikke faa halv- og helnøgne Mennesker, vi traf i de Par Dage, og flotte Fyre var de allesammen, store, stærke og næsten sortbrændte af Solen, og ikke en tur Mine hos en eneste af dem, men altid et bredt Grin og et gemlygt Svar paa vore Tilraab, og det selv om de saa stod og var i Færd med at slæbe deres Skude op over et hvirvende Vandfald. Der kunde de strejkende herhjemme i Europa lære noget om, hvad det vil sige rigtigt at arbejde.

Turen ned ad Floden var ubeskrivelig malerisk. Nogle har lignet den med en Tur gennem den norske Skærgaard, og vist ikke uden Grund. Her rejser mægtige Stenkolodser sig lodret op ad Floden, ja, nogle læner sig endog i

meget foruroligende Grad ud over den. Der er en Kløft, hvorigennem man faar et Blik ind i herlige smaa Dale. Hist viger Bjergene langt tilbage fra Floden, og giver Plads for en hel lille Slette med smaa Landsbyer, hvis Marker strækker sig helt ud i Floden, og ved Landingspladserne ligger Baade og lader og lossere forskellige Varer. Her styrer vi pludselig ind imellem mægtig høje Klipper, saa vi knapt kan se Him-melen. Et Sted er Floden bred og mæ-gelig med lavt Vand, hvor Sandbankerne lurer under den mudrede Overflade, et andet Sted kniber den sig brusende ind mellem et Par Klipper, hvor Vandet gaar dybt og vildt, og et Fejlgreb paa Styre-aaren vil have til Følge, at Kassen

tog vi ekstra Forsigtigheder. Lagde Olietøj over Teltet og svære Sten paa Fortøjningerne for ikke at risikere at flyve bort i Løbet af Natten. Knapt var vi kommet i Køjen for det begyndte at tordne.

Noget senere begyndte det at plask-regne, og samtidigt begyndte det at blæse, først et Par smaa Pust, saa et Par stærkere Pust og snart blæste det en rigtig god gammeldags Brandstorm, saa at vor lille skrøbelige Bolig blafrede og slog Smæld og Olietøjet paa Taget tog sig en lille Tur til Vejrs og gemte sig omme i Læ, saa man maatte ud for at rebe Sejlene. Det var et rigtig Uvejr mellem Bjergene, hvor Tordenskrallene rigtigt kunde faa det til at drøne saa det hele dirrede derved,

smadres paa Stenene; eller Floden styrter sig pludselig nogle Fod ned over en massiv Stenskrænt, og saa liver det op i den gamles Ansigt, og de 2 Roere svinger Aarerne ind og griber et Par jernbeslaaede Stager, der ligger parat, og paa Kommando fra den gamle farer Slagerne overbord og tager Stenene net-op paa det beregnede Sted. Et Skub, et Par Burns og vi suser ned over Faldet i kortere Tid, end det kan siges i. Aarerne gribes igen og Farten gaar roligt videre, som om det var det naturligste i Verden at suse over Vand-fald. Jeg nød den Tur, som jeg aldrig har nydt nogen Tur hverken før eller senere. Der var Liv og Fart for alle Pengene.

Da det blev saa mørkt den første Aften, at det ligefrem var umuligt at se noget som helst, svingede vi ind til Bredden paa et Sted, hvor Floden bandede sig Vej igennem en Række høje og meget vilde Bjerge. Vi fandt et lille Stykke Strandbred med tilpas haard Bund og fik i en Fart et lille Telt op for os selv, mens Tjenestefolkene slog sig til Ro om Bord under et stort Sejl, som blev spredt ud over hele Baaden. Da det var begyndt at trække op til Uvejr,

og Vindene peb igennem Revner og Sprækker i Klipperne. Det var bare ikke særlig morsomt at ligge i et Telt i det Vejr, man ved jo ikke rigtigt hvad Øjeblik man kan vente at se Taget forsvinde over Hovedet paa sig. — Hele Historien varede nu ikke mere end omkring ved en Times tid, og det viste sig, at mine Fortøjninger ikke alene holdt, men endog blev bedre under Regnen, se det har man for at have lært at slaa et Halvstik, mens man endnu var saa ung, at man ikke glemte alt, hvad man lærte, lige med det samme.

Maanen skinnede endnu mildt her-ned, da vi trillede ud af Posen ved 5 Tiden, som om der slet ikke var sket noget som helst i Løbet af Natten. Vi fik i en Fart Teltet om Bord og et Par Minutter efter svingede vi ud i Floden og fortsatte vor afbrudte Sejlads igennem Bjerglandskaber af ubeskrivelig Skønhed.

Ved nogle af de større Vandfald var der bygget Vandmøller, hvor Træ og Straa blev malet til Mel for at bruges til at lave Rogelsespinde af, en Artikel, der bruges meget af her i Kina, rundt omkring i de mange Hundreder Temp-ler over hele Landet.

Netterstrøm

Specialafdeling
for Dreng og unge
Herrer.

Eng. Regn-Frakker fra 22,00

Sports-Benklæder - 35,00

Vind-Jakke - 18,50

Spejder-Benklæder:

Lærred - 6,00

forede, uldne - 15,00

Spejder-Strømper - 4,55

København B.

Vesterbrog. 17.

I Lejr — paa Tur
overalt

Gyllenhamar's
Havregryn.

Hovedoplag hos:

A. M. WESTERGAARD
St. Kongensgade 75.

Ved Middagstid var vi naaet saa langt mod Syd, at vi fik den store kinesiske Mur i Sigle for anden Gang paa vor Tur, og kun ca. 2 Dagsrejser Øst for det Sted, hvor vi passerede den paa Vejen til Jehol. Her blev der gjort et lille Middagshvil, saa vi fik en Lejlighed til at gaa i Land og se paa Sagerne. Paa det Sted, hvor Floden passerer Muren, ligger en lille ussel By ved Navn Pan Chia Kou, som tilsyneladende en Gang i fordums Dage har været noget stort, men som nu nærmest synes at være glemt af Omverdenen. Selve Muren, som paa begge Sider gik helt ned til Floden, saa meget mere imponerende ud her end, den gjorde der, hvor vi sidst passerede den, som den slyngede sig op over Bjergskrænterne med sine massive Taarne, og fortabende sig langt Øst og Vest ude paa Toppe af de fjerneste Bjerge. Et Størværk uden Lige noget Steds i Verden, men samtidig repræsenterende et Spild af Arbejde og Penge som kun kan tænkes i Kina.

Det var nu Fredag Eftermiddag, og jeg havde lovet at være tilbage i Peking senest Lørdag Aften, saa noget maatte der gøres. Jeg forhørte hos Skipperen, om der var langt igen. Ja, vi kunde i hvert Fald ikke naa frem den Dag, og han mente ikke, vi kunde naa Jernbanen før langt op paa Dagen den næste Dag, saa den saa jo gal ud, da vi vilde have hen imod 8 Timers Jernbanekørsel til Peking. Jeg lovede dem saa, at dersom vi naaede frem saa at vi kunde naa Middagstøjet, skulde de faa den ene af vore Lanterner (Flagermus) samt alle de tomme Konserverdaaser, der var, naar vi naaede frem. Det hjalp, de sled i det som smaa Bæster hen over nogle frygtelige Moser, hvor vi løb paa hvert Øjeblik, og da det endelig blev saa mørkt, at den gamle ikke kunde se mere, var vi kommet ud i noget rigtigt fælt Mosevæsen, hvor det var umuligt at se, hvad der var Vand, og hvad der var Land. Saa vi maatte lægge ind til et lille Stykke Land, som vi kom i Nærheden af. Saa godt vidste den gamle imidlertid Besked med Farvandet, at han selv her, hvor der ikke var Spor af Mærker at rette sig efter, kunde sige paa nogle ganske faa Fod, hvor vi kunde lande og finde et passende Stykke Land at leje paa. For imidlertid at kunne komme tidligt af Sted den næste Morgen gav jeg Besked om ikke at tage Teltet i Land og i Stedet for rede vore Senge i Bunden af Baaden. Plads var der jo nok af, men da vi ikke kunde faa Fellsengene op, maatte vi tage til Takke med Bundbrædderne, et Arrangement, som aldeles ikke passede J. G., som helst skal have det lidt mageligt, desuden var der ingen Ender i det Telt, som kunde laves ved at sprede Sejlet over Baaden, men ikke desomindre naa jeg dog sige, at jeg fik en ganske udmærket Nat ud af det. Alene det, at vi

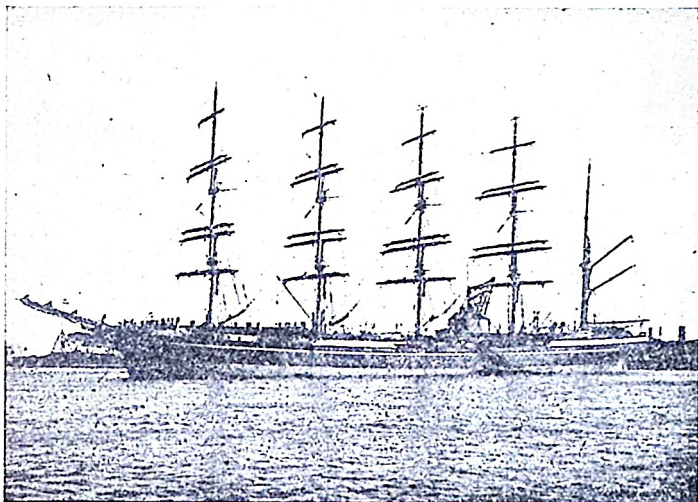
kunde ligge og kigge Stjerner, inden vi faldt i Søvn, var jo hele Ulejligheden værd.

Klokken kan ikke have været mere end 4, da den gamle purrede sine Rore ud, og efter at de havde faaet deres sædvanlige 12 Tallerkener Grød hver, gik de i Gang med at ro igen, saa da vi endelig vaagnede rigtigt op godt over 5, var vi langt borte fra vort Nattelagis. Efter at vi havde faaet noget at spise, gik vi i Gaug med at vadske og barbere os og trække i Søndagstøjet, for nu skulde vi jo igen ud mellem rigtige „civiliserede“ Mennesker. Alle vore Sager blev saa pakkede sammen, saa at de kunde være parate til lige at hive i Land, naar vi naaede frem. — De sidste Par Timer af Turen gik igennem aldeles henrivende Landskaber, med lave Bjerge paa Siderne, Masser af Smaaøer og Klipper stikkende op af Floden, som nu var blevet en rigtig stor Flod, idet den havde optaget et Par andre Floder paa den sidste Strækning, og endelig Kl. 9 svingede vi ud mellem et Par Bjerge lige netop tidsnok til at se Morgentøget trille langtomt over den store Jernbanebro; saa den Trøst havde vi da, at det kunde vi ikke naa. — Vi gav os saa god Tid med at losse og afgøre med vore Søfolk, som næsten ikke vidste hvad Ben de skulde staa paa af bare Glæde over Lanterne og de mange dejlige Konserverdaaser samt et Par tomme Flasker, som vi efterlod. Vi fik saa Klunset kørt op paa Banegaarden, som laa et lille Stykke borte. Stationen hed Lanchow efter en stor befæstet By i Nærheden. Vi havde et Par Timer til vort Tog skulde komme, som vi tilbragte paa Stationen, og med at studere Folkelivet. Ja, og saa var jeg en lille Tur paa Telegrafstationen og fik snakke med min Kollega Langebæk i Tientsin, som gav mig lidt af de sidste Nyheder, for nu havde vi jo været uden Aviser i 2 Uger.

Klokken halv et trillede vores Tog, Expressen fra Mukden til Peking ind paa Stationen og et Par Minutter efter var vi paa Vej — hjemmefter. Jeg havde allerede længe i Forvejen glædet mig til at kunne sætte mig ind og faa et rigtigt Maalid Mad i Togets Spisevogn, saa snart vi kom om Bord, hvem kan da beskrive sig min store Forargelse ved at komme ind i Toget og finde hver en Plads optaget af en større Forsamling amerikanske Officerer med deres Fruer. Amerikanere morer mig ikke til Hverdagsbrug, og den Dag steg min Kærlighed til dem just heller ikke. — Naah, men jeg naaede dog at faa mig et rigtigt godt Roder, inden vi naaede Peking. I Tientsin styrtede vi os over de sidste Aviser, som vi saa smaaet sad og faldt i Søvn over paa det sidste kedelige Stykke Vej til Hovedstaden, som vi naaede ved 8 Tiden, og hvor et varmt Bad og en rigtig Seng ventede paa os.

K. P. Albertsen.

:: P A A E V E N T Y R ::

Fot. Jørgen Rous.

Har I prøvet at staa paa et Bolværk og stirre betagne paa en flot Sejler, der med alle Sejl udspilede stod ud gennem Havnen. Saa har I ogsaa prøvet at drømme Drømmen om det store Eventyr under Sydens bagende Sol ude paa fremmede Have.

Vi føler os allerede paa Togt, da vi gaar ombord i Ø. K.s Skoleskib, „København“, der ikke alene er det flotteste men samtidig det største og nyeste i Verden. Vi er gaaet ombord for at kunne fortælle „Vor Ungdom“s Læsere om dette Eventyrskib, hvis mægtige Master alene (der er 5) faar det til

at svimle for en almindelig Landkrabbe.

Vi gaar hen til den af „Lærlingene“, der har det friskeste Ansigt og det bredeste Smandssmil og beder ham fortælle os lidt til Spejdernes Magasin.

„Hvorhen gaar Rejsen,“ spørger vi. Den 16-aarige Smand skræver ud, spytter paa ægte Smandsvis over Rælingen og svarer lakonisk: „Herfra til engelsk Havn, derfra over Atlanterhavet, rimeligvis gennem Panama Kanalen til Stillehavet og Australien.“

„Hvad vil Du savne mest paa den lange Rejse,“ fortsætter vi?

„Mine Spejderkammerater, i 1. Fre-

dericia Trop, men jeg glæder mig til at komme ud og prøve paa at bruge hvad jeg har lært som Spejder, men jeg tror Styrmanden venter paa sin Kaffe!“

Vi kan ikke hindre *Peter Bang* i at udføre sine Pligter og ønsker ham god Rejse. Vi tror han, selv om Søen skulde vise ham sit barskeste Ansigt, vil huske den Regel vi Spejdere lærer allerede som Ulve: *En Spejder maa aldrig give tabt!*

En Messingtromme er bortkommet Magrethedagen d. 5. Maj paa Eremitagesletten fra Poul Asmussens Trop, Lyngby. Man bedes henvende sig til Tropsfører S. H. Clod-Svensson, Caroline Amalievej, Lyngby, med korte Oplysninger om hvor Trommen findes. Den vil da blive afhentet. Specielt Kendetegn: Det ene Skind har en Revne.

Henvend Jer til Jeres

Tropsfører og

forlang udleveret

4 Lodsedler.

FRA FØRERSTÆVNET I ESPERGÆRDE

•Eventyrspøt•.

Fot. Ida Christensen.

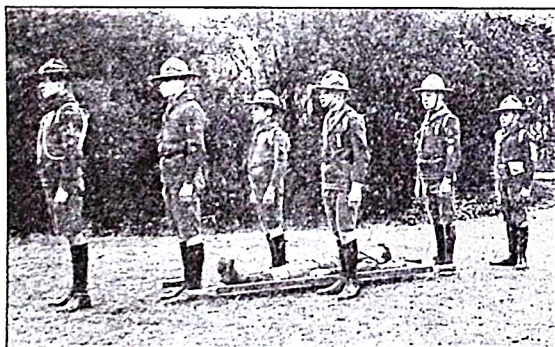
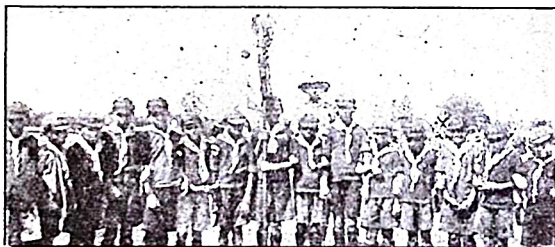
Praktisk
og let
medførlige
Apparater
for Spejdere
**Kodaks
etc.**
faas bedst hos
ENNA
Vimmelskaftet 47.
Forlang Prislister.
Films fremkaldes og kopieres.

FERD. SCHÆBEL

MIKKELBRYGGERSGADE 6 - KBH. B.

SMEDEARBEJDETELEFON:
3311TIL LEJRMATERIEL
KÆRRER - TROPS-
::: HUSE M. M. :::TELEFON:
3311**FORSLAG OG TILBUD
UDEN FORBINDENDE****SPEJDER - BILLEDER**

Vore Billeder er denne Gang hentet udenfor Danmarks Grænser. Paa det første ser I en Flok ceylonesiske Ulveunger, det andet er fra England og paa det sidste er det store Øjeblik foreviget hvor I ser Sir Baden-Powell overrække den danske Spejder „Daily Mirror“ Pokalen ved Jamboreen. :: ::

JEG FIK INGEN BILLEDER

Før Sommerferien skrev jeg til Fø-
rerne og bad om at maatte faa
nogle Billeder fra Lejren. Jeg udlovede
10 Kr. for det bedste og 5 Kr. for det
næstbedste. Billederne skulde illustrere
bestemte Grene af Spejderidrætten:
F. Eks. Brobygning, Hvaljagt, Kapsvøm-
ning, Sporing, Æventyrsport o.s.v. o.s.v.
Jeg fik et Par ganske enkelte Billeder,
men ingen virkelig gode.

Jeg beder derfor endnu engang: Send
nogle Billeder ind til Hovedkvarteret.
De skal bruges til at lave Lysbilleder
eller, til Illustrationer i Aarsberetninger
og lign. og til Ophængning i vore
Vinduer. Det bedste og virkelig gode
faar en Præmie af 10 Kr. og det næst-
bedste 5 Kr. Hvis de ikke præmierede
Billeder ønskes tilbagesendt, bedes fran-
keret Konvolut medsendt, men jeg vil
helst beholde dem. Lysbillederne kom-
mer jo Troppene selv tilgode senere,
idet disse kan udlaanes gratis til Fester.
Ida Christensen.

Husk!**HEINRICH & POULSENS**

Tlf. 1428.

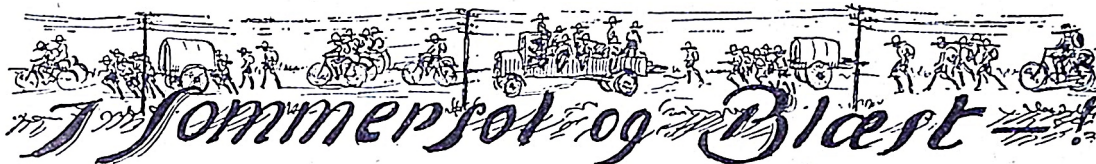
Detail-Udsalg for fotografiske Artikler.

Tlf. 1428.

Højbro Plads Nr. 6, 1ste Sal. — København K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition

T. G. L. I NORGE

T. G. L. Patruljen i „Vedels Egne“ bestaar af 7 Spejdere, hvoraf de 4 var med i Jamboreen. At Englandsturen havde været knippelgod, var vi straks enige om, da vi holdt det første Patruljemøde efter Sommerferien sidste Aar, men Spejderlejr med Telte, Madlavning og fri Natur, kort sagt Lejrtilv, nej det havde det ikke været i „Olympia“. Næste Aar, besluttede vi, skulde der tages Revanche. — Og det gjorde vi.

Vi tog til Norge. Ikke ad de civiliserede Ruter, hvor Bennets Fællesrejser gaar pr. Automobil, men tværs gennem Telemarken, gennem saa øde Egne, som der ikke findes her i Landet. Paa en særlig slem Dagsmarch begyndte vi endda at fable om, at vores Tur i Anstrengelse sikkert overgik Hellerupernes Laplandstur 1916, der stod for os som en Nordpols ekspedition. Om dette er Tilfældet, ved jeg ikke, men vi var i hvert Fald tilfreds med de Eventyr vi oplevede.

At referere udførligt, hvad vi fik til Middag hver eneste Dag, hver Gang vi svævede i Livsfare (det var nemlig det Maal, som vi brugte for, hvor interessant Turen var. Rekorden var vist 12 Gange), og hvad alle de Steder hist, som vi passerede, har sikkert ikke stor Interesse. Det er jo kun os selv, der ved, hvorledes Middagsmaden smagte, hvor livsfarlig Situationerne var, og hvor de forskellige Steder ligger.

Af min Dagbog om Turen anfører jeg dog Referatet af et Par Dage — baade med Middagsmad, Livsfare og Navne.

Tirsdag den 19. Juli 1921.

(Vi ligger 3 km. fra Mogen Turisthytte i Telemarken, og har slaet Lejr i en lille Dal. Der var ingen, som jeg kunde spørge om Tilladelse i Gaar Aftes. Drikkevand henter vi i en Bæk i Nærheden. Det er ingen til at formene det. Terrænet er ganske øde). Vi tømmer ud Kl. 8 Form. Kl. 10 bryder vi Lejren af, og begiver os paa Vej i nordvestlig Retning. Det er den længste Dagmarch paa hele Turen, som vi har for os. I Rejsebogen er den angivet til 32 km, hvad der svarer til det dobbelte Antal i Danmark. Der er ingen Vej, ingen Huse, ingen Mennesker, ingen Dyr, men kun Klipper, Vand og evig Sne.

Vi er oppe over Trægrænsen. Turen gaar i Gaasegang — med de tunge 8 à 10 kg Rygsække paa Ryggen — dels

efter Kompasset og dels efter Varderne. Varderne er 3—4 Sten, der er stablet oven paa hinanden, og tjener som Vejvisere. Vi gaar og gaar i Hælene paa hinanden og naa'er den første Elv paa Turen, som vi forsigtig vader over. Paa den anden Side spiser vi Frokost. Torskrogn og Klemmer. Og efter en Times Hvile maser vi videre. En enkelt Gang gaar vi „i Skoven“, men kommer dog atter paa ret Vej. Terrænet med de høje, mørke Fjelde og den hvide Sne

at bekæmpe en stor Skovbrand noget sydligere. Det er de eneste Mennesker, som vi mødte i Dagens Løb.

Kl. 8 er vi ved Sandhaug, som er en lille Turisthytte, der er bygget af den norske Turistforening. Vi slaar Lejr, og skal koge Konserves. Middagen har været et staaende Stridsspørgsmaal hele Dagen. Vi bærer nemlig hver 1½ à 2 kg Konserves, og saafremt Oxekarbonade f. Eks. vælges som Middagsmad, bliver Haagen fri for sin Part af Provi-

virker dystert, og en melankolsk Stemmning breder sig i Løbet af Eftermiddagen over den ellers saa livlige Patrulje. Hidtil har vi kun set Sneen paa Afstand, saa den første sjorgamle Overlevering somvi kommer i Nærheden af, giverselvfølge Anledning til en Sneboldskamp. Senere er Sneen dog kun generende, vi bliver gennemvade om Fødderne, og vader uden at tage Støvler og Strømper af gennem de talrige Elve og Bække, som vi skal passere. Ved 4-Tiden om Eftermiddagen ser vi langt borte nogle sorte Pletter i den hvide Sne. Vi gætter paa Rensdyr men det viser sig at være 150 Gardister, som i Ilmarch gaar den samme Tur som vi, men i modsat Retning. De skal hjælpe til med

anten, vælges der Gullasch, bliver Theodor fri, vælges Bailed Beef, bliver Paul fri o. s. v., og hver anbefaler selvfølgelig sin Byrde som den mest fordelagtige Middagsmad.

Valget falder paa Bailed Beef, og Paul bliver saaledes den lykkelige, som i Morgen har 1 kg mindre at bære, men han er ogsaa med sine 13½ Aar Patruljens yngste.

Kl. 9½ Efterm. gaar vi til Kjøes dødtætte. Lejrbaal frister os ikke, hvormod den varme Mad og The sluges begærlig.

Onsdag den 20. Juli 1921.

Vi vaagner Kl. 8½ Form. efter 11 Timers Søvn.

**Foreningen til Indkøb af
Boldspilrekrutter**

MIKKELBRYGGERSGADE 18

TELEBYEN 1646
TELEGRADEN, BOLDSPILKODT

SKOTSKE FODBOLDE, FODBOLDSTOVLER,
KLUBDRAGTER, BENSKINNER, NET etc.
AFT KUN I FØRSTE KLASSE BEKENDTE KVALITETER

OVERSICHT ANVENDET TIL BOLDSPORTENS FREMME

Sandhaug ligger 1300 m over Havet, saa det er koldt udenfor, men vi har sovet godt. Egentlig er Dagen bestemt til Rastdag, men efter alles Ønske stryger vi den, selv Paul, der har faaet Turens to eneste Vabler, stemmer derfor. I Turisthytten faar vi for gode Ord og meget høj Betaling tiltusket os 2 Sigtebrød. Det er det eneste, som vi undervejs i Turisthytterne kan gøre os Haab om at købe, alt andet maa vi medbringe i Rygsækkene. Ved 11-Tiden begiver vi os paa Vej i nordlig Retning. Vardene staar med større Mellemlum end den foregaaende Dag, medens Terrænet er omtrent uforandret. Ruten er dog langt mere befærdet. Vi møder i Dagens Løb 3-4 Mennesker, men ser dog hverken Huse eller Dyr udover nogle smaa, norske Heste, der bliver brugt som Lastdyr. De svømmer eller vader over Elve og Bække med tunge Byrder paa Ryggen.

Ud paa Eftermiddagen begynder det at regne, men Regnirakkerne og de vandtætte Tæppeovertræk gør god Fyldest. Ved 3-Tiden bliver vi indhentet af to norske Turister, og med dem følges vi et kort Stykke, inden vi naar Svin-taelven. Den er ca. 15 m bred, og en rivende Strøm gaar der i Midten. Jeg vader ud i Elven med et Tov omkring Livet, Vandet gaar mig til Hofterne, og Strømmen er stærk, men jeg naar dog helskindet over. Tage naar ligeledes nemt over ved Hjælp af Tovel, men med Haagen gaar det galt. Han mister Fodfæstet i Midten af Elven, snurrer rundt, men kommer dog alligevel op, da han holder fast i Tovel, og naar Land med en drivvaad Rygsæk og et ødelagt Fotografiapparat. Theodor og Paul gaar det paa en lignende Maade, og jeg maa ud og hjælpe dem i Land.

Pølse og de to norske Herrer klarer sig bedre.

Drivvaade skynder vi os af Sted, medens Regnen stadig strømmer ned. Ved 6-Tiden slaar vi Lejr paa Bjoreidals-sæteren, og trods Regn og vaade Støvler og Klæder laver Tage og Pølse en glimrende Vandringsgrød, der nydes inde i Tellet. Taagen lægger sig tyk og ulden over Terrænet, Stormen tager til, og Regnen vedvarer hele Natten, saa vi hundefryser inde i Tellet. Megen Søvn faar vi altsaa ikke, og paa Teltstangen hænger de vaade Støvler og Klæder til Tøse, saa Udsigterne er jo ikke straalende, hverken i Nat naar vi betragter de svupvaade Støvler eller naar vi tænker paa den uhyggelige Fornemmelse, som det vil være at tage dem paa i Morgen, naar vi skal videre. Humøret er dog glimrende, og Sang, Vittigheder og „Lejrbaalshistorier“ kommer op fra de mere eller mindre vaade Soveposers Dyb.

Lordag den 23. Juli 1921.

(Den foregaaende Dag har vi haft en slem Tur fra Fosli over Hardangerjoklen til Dæmmevasshytten, der ligger omgivet af evig Sne. Vi havde en lokal Fører over Bræen, hvor Theodor blev siddende fast i en Revne, men dog alligevel slap løs. Teltslagning var ikke mulig i Sneen, og vi indlogerede os derfor i Dæmmevasshytten, der ligesom Sandhaug er bygget af den norske Turistforening).

Kl. 8 om Morgenen vaagner vi. Ligesom ved Bjoreidalsæteren er det tæt Taage. Sneen falder i store bløde Fnug, og vi hører Vandet bruse tæt ved under den grønne, lumske Bræ med de mange Revner. Vores Fører til Finse tilraader os paa Grund af Taagen at blive i Hytten til den følgende Dag, og trods de meget høje Priser, der næsten sprænger Budgettet, beslutter vi dog efter et Patruljeraad at følge hans Anvisning. Vi tænder Ild op i Kakkelloven, og rutler til Folkenes Forfærdelse med dejligt tørt Birkebrænde som de maa bringe herop pr. Hesteryg helt nede fra Fosli. Iøvrigt gaar Dagen med Højlæsning, Sang og Brevskrivning samt Samvær med de andre 6-7 „indetaagede Turister.“

Ildenfor piber Vinden, Sneen fyger og en fuldstændig Julestemning hviler over Landskabet og den lille Hytte, da vi ved 11-Tiden gaar til Køjs.

Søndag den 24. Juli 1921.

Op Kl. 7. Stormen vedvarer, men dog med formindsket Styrke. Under vor Førers Ledelse gaar vi langsomt og forsigtigt over Bræen og videre over selve Hardangerjoklen. Sneen, der falder tættere og tættere, blænder os næsten fuldstændig, og vi angår, at vi ingen Snebriller har købt. Selv den lokalkendte Fører har flere Gange Vanskelighed ved at finde Vejen. De første Par Timer

gaar Turen udelukkende efter Kompas, og der er intet — absolut intet — at se andet end Sne, Sne og alligevel Sne. Senere gaar vi efter Vardene, som ogsaa findes heroppe om end i en ændret Form. Det er Risknipper, der er stukket ned i Sneen.

Ved 1-Tiden er vi over det værste Stykke. Sneen hører op med at falde, og vi kan se Finse et Stykke borte, og Føreren forlader os. Han gaar tilbage til Dæmmevasshytten.

Kl. 2 er vi i Finse, som er en Station, paa Bergensbanen, henter Post, og Kl. 2½ ruller Hurtigtoget fra Bergen ind paa Stationen. To mægtige Lokomotiver er vort Forspand, da vi kører mod Kristiania, hvortil der er over 300 km. Vi faar altsaa rigelig Tid til at sludre om vore Oplevelser, inden vi naar Byen Kl. 11 Aften.

Paa Østbanestationen bliver vi modtaget af Kredsesekretær Rolf Lykken og hans Tropsassistent. Vi sendte dem et Telegram fra Finse, om at vi var undervejs, og de har skaffet os Nattelogis paa Tegnestuen i en Kommuneskole, hvor vi gaar til Køjs Kl. 1 Nat.

Lejren var efter hele Patruljens Mening knippelgod, men uhyre strabadserende.

En saadan Tur fordrer efter mine Erfaringer langt mere Udholdenhed og Lejrvanthed af Deltagerne end selv en meget anstrengende Vandreløjr i Danmark, ligesom der maa lægges den allerstørste Vægt paa en Udrustning, der svarer til de for os ganske uvante Forhold. Endvidere maa Proviantspørgsmaalet skænkes en meget omhyggelig Opmærksomhed, men iøvrigt slaar jeg selvfølgelig til Disposition med alle vore Erfaringer, hvis der er andre, som næste Sommer paatænker en lignende Tur

Regnskabet for Lejren.

Pr. Lejrkontingent [6 Spejdere × 134 Kr.]	804,00
An Dampet Kbhvn.-Kria. Tur Retur 6 × [2 × 20 Kr.]	240,00
„ Jernbane, Motorbaad og Automobil i Norge	167,75
„ Forplejning	107,44
„ Ophold og Logis i Dæmmevasshytten	150,00
(Et lignende Beløb var paa Budgettet opført til uforudsete Udgifter) ..	
„ Fører [1 Dag à 22 Kr. og 1 Dag à 6 Kr.]	28,00
„ Udrustning. [Aluminiumskogegrejer, Redningsreb, Samaritergrejer etc.]	41,53
„ Rejsehaandbøger, Kort, Porto, Duperktering og Telegrammer	80,19
Pr. Underskud	10,91
	Kr. 814,91 814,91

Find Graucob

:: K L A R D I G S E L V ::

ALTMULIGMANDSOPGAVE

Har I nogensinde tænkt over, hvad en Cykle egentlig kan bruges til? Til at køre paa selvfølgelig! Men rent bortset fra det er der mange Muligheder for Anvendelsen af en Cykle, og naar den har gjort sin Pligt som Køretøj, maa man naturligvis ikke smide den i Skarnkassen, men faa saa megen Gavn af den som muligt.

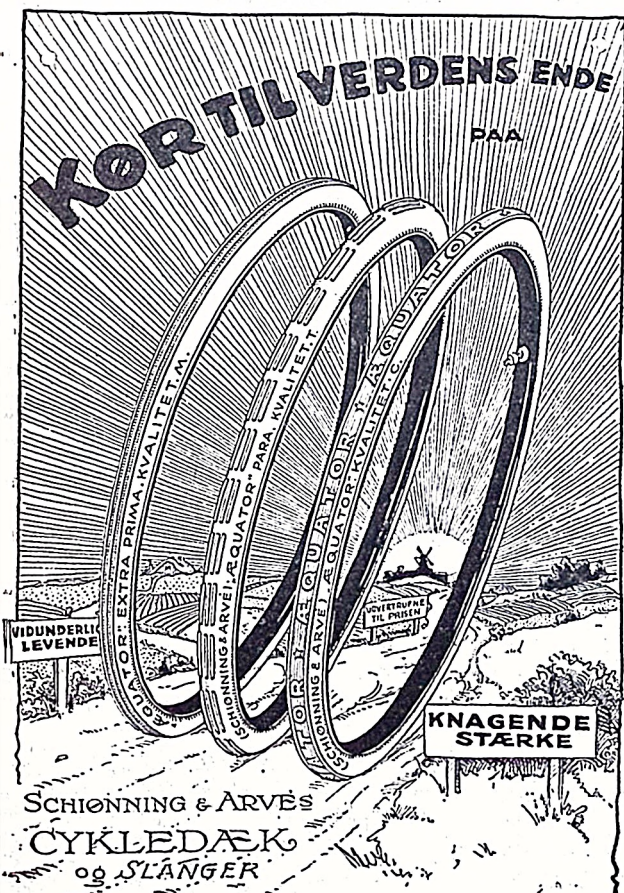
Redaktionen udlover 10 Kr. for

den eller de bedste Genstande lavede af et Cyklehjul. Det er kun Hjulet, der maa benyttes, men hertil hører ogsaa Nav, Eger, Fælg, Slange (med Ventil) og Dæk. Det er ligegyldigt om det er et Forhjul eller Baghjul.

Hvis en af jer har en god Idé men ikke har noget Hjul til sin Raadighed kan han nøjes med at indsende Tegninger med forklarende Tekst.

Vi vil blot henlede Opmærk-

somheden paa Eger og Slange, hvoraf kan laves umaadelig mange fikse Smaating, der kan bruges i en Lejr og for saa vidt ogsaa i det daglige Liv, men løvrigt lade Opgaveløserne have frit Spillerum for deres Fantasi. Der maa gerne bruges Solution. Løsningerne sendes inden 30. November til Spejderkorpsets Kontor, Nørregade 15, mærket med „Klar dig selv“ i det ene Hjørne.

KIPLING'S

ROMANER OG FORTÆLLINGER

JUNGLEBOGEN
DEN NYE JUNGLEBOG
LYSET DER SLUKTES
HAVETS HELTE
SOLDATERHISTORIER
ENGELSKMÆND I INDI-
EN

FRA INDIEN
UDV. FORTÆLLINGER
FIRE FORTÆLLINGER
STILK & Co.
KIM, to Bind
ÆVENTYR
LILLE WILLIE WINKIE
TIL ORLOGS

MANGE SLAGS FOLK
NIS PUK FRA PUKSHØJ
NAULAHKA
FRIJYTTERTBREVE
FRA HAV TIL HAV
LIV OG DRØM
MED NAT-EXPRESSEN
SOLDATERSANGE
UNDER EGNE
SKABNINGENS MANG-
FOLDIGHED
MALSTRØMMEN
ÆGYPTENS TRYLLE-
LAND
SAMLEDE VÆRKER
I-XXVII
UDVALGTE VÆRKER I-X

V. PIOS BOGHANDEL
POVL BRANNER

» ØRNEØJE « — AF CHR. REINHARD

ILLUSTRERET AF ASGER RIBER

Hans Erik stod en Lørdag Eftermiddag i Maj Maaned paa sit Værelse, og stirrede ned i en stor Papæske. Der laa mange mærkelige Sager i den Æske: tre Tomahawk'er, en elegant Fjerprydelse, lignende dem, som Høvdingerne hos Siouxindianerne bærer, to Par Mokkasiner, en Bue, Pile og meget andet.

„Hans Erik! Hvad bestiller du?“

Uden Hans Erik havde hørt det, var hans yngre Broder, den trettenaarige Kjeld, kommet ind i Værelset: Ved Synet af de broderlige Krigsprydelser udbroder han:

„Skal vi paa Krigsstien i Dag, gamle Jas, siden du har hevet Tøjhuset frem; det er nu ogsaa længe siden. Ved du hvad; jeg synes vi skulde gemme os nederfor Herr Højers Villa sammen med Olav og Svend. Herr Højer har ladet os svede en Time i Dag; ganske meningsløst. Den — den — den blaamalede Skarpretter.“

Naar Kjeld blev rigtig vred paa nogen, var det de mest uhyrlige Ting han kunde finde paa at sige.

„Havde I da ingenting gjort?“ spurgte Hans Erik.

„Nej! Og det var netop derfor vi skulde svede.“

„Saa, det har jeg aldrig været udsat for.“

„Ikke? Jo, ser du, vi havde rent „glemt“ at læse engelsk; og saa sagde vi til ham at vi var „kommet til“ at glemme den engelske Lektie.“

„Naa.“

„Og saa svarede han: „Ja saa kommer jeg desværre til at

„glemme“ Jer efter Skoletid.“ Det Uhyre. Men kom nu, Ørneøje, og tag Tomahawken med Saa skal hans Skalp snart dufte i vor Wigwam.“

„Nej!“ Svaret kom kort og bestemt.

„Hvorfor ikke?“

„Fordi man som voksen (Hans Erik var lige komfirmeret) ikke

kan være med til Drengeløse. Ørneøje eksisterer ikke mere. I maa se at faa en ny Høvding; og hvis du oftere kommer med det Navn, skal du faa saadan en paa „Bullerten“ at du nok skal glemme det. Er du med?“

Kjeld kiggede forbavset paa Broderen, der arrigt smækkede Æskelaaget i og sparkede hele Herligheden hen i en Krog.

„Saa du er blevet voksen.“

sagde Kjeld. „Tja, man hører jo om saa mange Ulykker saa hvorfor ikke. Hvornaar er du for Resten blevet Voksen? Det har jeg aldrig mærket før.“

„Hold Mund, Dreng!“

„Aa, saa sent. Ja men jeg kender en „Voksen“ som i Gaar fik Skænd af min Mor. Kender du ikke ham, Ørne — øh — Hans Erik?“

Hans Erik svarede ikke, stod kun og gloede arrigt paa Kjeld, der med mange, underdanige Buk trak sig tilbage.

Saa satte Hans Erik sig hen i „Værelsets Pryd“ Kurvelænestolen. Elegant henslængt sad han dér med det ene Ben slaaet skødesløst henover det andet; en Stilling, han havde afluret en ældre Fætter, der var Kornet, men skulde være Flyver. Bukserne var med knivskarpe Pressefolder; de grønne Silkestrømper og de brune, spidse Skoskinne i Solen. Kravetøjet sad elegant og en flot „Butterfly“, der changerede i lilla og graat, gav den rette Virkning.

Hans Erik blev dog snart ked af Kurvestolens Behagelighed og gik ud for at spadserere. I Allé-gade saa han en af sine Skolekammerater, Poul, komme gaende imod sig, iført Spejderuniform.

„At han gider,“ tænkte Erik og smilede medlidende. „Bare han vilde lade være med at se mig.“

Men det frygtelige skete.

„Davs Ørneøje. Hvordan skærd den. Du er nok ude at lufte Pinsesnittet, hvad?“

„Næ, jeg er saamænd blot gaaet en lille Spadseretur. Men du maa da endelig ikke lade dig opholde af mig.“

„Opholde; jeg skal først være

KONDITOR

HENNING KLENZ TORVEGADE 32 BYEN 3423

DE BEDSTE KAGER, CHOCOLADER OG DESSERTER

BRINGER OVERALT I BYEN

SKOLEBØGER

Nye og brugte.

Einar Harck - Boghandel.

Flolstræde 33. — Telefon 9148.

Leverandør til: Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

paa Banen om halvanden Time. Vi skal have Natmanøvre oppe i Ganløse Ore. Den bliver sikkert mægtig fin. Gaa med ned ad Gaden."

Lidt modstræbende gik Hans Erik med og paahørte, tilsyneladende uden nogen større Interesse, Pouls Beskrivelse af Natøvelsen.

"Du skulde tage med for en Gangs Skyld og se rigtig, hvordan vi Spejdere er."

Hans Erik saa forfærdet paa Poul.

"Tage med? Paa Natøvelse? Aldrig i Luften."

"Hvorfor ikke?" spurgte Poul. "Er du maaske optaget af Selskab eller saadan noget?"

"Nej, det er ikke det. Men se, for det første kan jeg nu ikke tænke mig at være Spejder og gaa rundt med bare Ben. Og for det andet, saa — om Natten skal man jo sove."

"Som Regel. Men engang imellem gør vi en Undtagelse. Og selvom du ikke vil være Spejder, saa kan du jo tage med og se paa det. Jeg gaar med dig hjem og forklarer Sagen for dine Forældre."

"De er ikke hjemme; de er i Jylland, saa det kan ikke nytte noget." Hans Erik kæmpede som for Livet for at slippe fri.

"Saa er der jo ikke noget i Vejen. Stik hjem og faa nogle Klemmer og tag saa med."

"Efter megen Snak endte det med, at Hans Erik overgav sig. "Men jeg vil ikke være med til Øvelsen. Og hvad Tøj skal jeg tage paa?"

"Ja, naar du ikke skal deltage, kan du godt beholde det Kluns paa, du gaar i. Men lad os saa faa lidt Fart paa."

Ved Ankomsten til Stationen blev Erik præsenteret for Trops-

føreren, stud. polyt. Johannes Hansen.

"Du skulde have taget noget andet Kluns paa, du Gamle," sagde Hansen.

Hans Erik oprørtes i sit inderste over den familiære Tiltale og det, at en fuldstændig fremmed titulerede ham med "du;" men han beherskede sig, og svarede:

"Jeg skal ikke deltage i Øvel-

sen; men Poul overtalte mig til at tage med som — æh — Tilskuer."

"Naa saadan." Hansen smilte — lidt ironisk, syntes Hans Erik.

"Men du skifter nok Mening, naar vi først er derude."

"Det tror jeg ikke," svarede Hans Erik bestemt.

Ved Værløse Station stod Troppen af og marcherede til Ganløse Ore med Bagagen for at slaa Lejr. Paa en græsklædt Bakke blev Lejren rejst og Hans Erik maatte uvilkaarlig beundre den Hurtighed og praktiske

Maade, Spejderne tog fat paa. Saa laa de lidt og dasede, mens Vandet kogte til The, og serverede mere eller mindre haarregsende Brandere.

Hans Erik var allerede blevet smittet af Spejdernes gode Humør, og gav nu og da en Vigtighed med i Laget. Han var allerede blevet godt kendt med flere af de store Dreng, og maatte indrømme, at det var ganske tiltalende Fyre; saa kunde man jo se bort fra deres lidt latterlige Paaklædning.

Medens de sad og drak The, forklarede Hansen Øvelsen. Troppen var en Indianerstamme, der skulde overfalde en Nybyggerkaravane, som var paa Vej gennem Skoven, fra Kirke Værløse til Bastrup, hvor der laa et Fort med "amerikansk" Militær. Naar Karavanan var ødelagt — Hansen sagde "decimeret" — kom Turen til Fortet. Saa forklarede han forskellige Finesser ved Øvelsen og inddelte Troppen i tre Afdelinger.

"Vil du saa alligevel ikke være med, Ørneøje?" spurgte Hansen tilsidst Hans Erik.

Denne stirrede forbavset paa ham.

"Hvorfra ved De, at jeg hedder Ørneøje?"

"Aa jo, den Slags kan ikke være skjult ret længe. Vil du med?"

"Egentlig vil jeg helst være fri —"

Hans Erik trak lidt paa det.

Nu, da han alligevel var midt i det, kunde det jo være ganske sjovt at være med.

"Men paa den anden Side vil du nok alligevel — ikkesandt?" sagde Hansen. "Du kan komme i Pouls Afdeling!"

"Stamme, Herr Hansen!" indvendte Poul.

Kjøbenhavns Mælkeforsyning

Telf.
310
954Telf.
310
954

Kører med sine 60 Detailvogne i København og Omegn

Nordisk Brandforsikring Grønningen 25

Telefon 5100

Brand-, Tyveri-, Vand-
skade-, Husleje- og Drifts-
tabs-Forsikring

Køb dine Frimærker

hos

Jens Gabs

Frimærkehandel.

Telefon Byen 5794 y.

Lille Kannikestræde 3.

Erik Eriksen & Co.

Carl Johans Gade 3, Kbhvn. Ø.

Telegr.-Adr.: Sporterkaen. - Tlf. Øbro 5558.

Fører alle Artikler til:

Boksning, Cricket, Fodbold, Fri Idret,
Gymnastik, Hockey, Tennis.

SPEJDER

Sweaters.
Trøjer.
Benklæder.
Strømper.

„Pardon, Poul, saa siger vi Stamme.“ Og henvendt til Erik „Saa er det altsaa i Orden. God Jagt, Ørneøje.“

Da „Krigen“ først skulde begynde Klokken ti, holdt de Lejrbaal. Saadan noget havde Hans Erik ikke været med til før. Han morede sig storartet over de kaade og pudsige Indfald, Spejderne kom med og sang kraftigt med til de Sange han kendte. Og da Hansen holdt en kort, kraftig Tale om Spejder-idealet, var han ligefrem betaget. Og saa de luende, knitrende Flammer mod det mørke Skovbryn. Nej, han fortrød alligevel ikke, at han var taget med.

Præcis Klokken ti rykkede Styrkerne af. Pouls Styrke laa i Udkanten af Skoven og skulde derfra sende Melding til Hovedkvarteret, naar Fjenden var i Sigte.

Hans Erik laa og sov med aabne Øjne. Han, Drengen fra Storbyen, der aldrig havde oplevet en Nat i Naturen, inddrak med alle Sanser Naturens Storhed: Maanestraalernes Spil paa Skovvejen, Nattergalens Triller ved et fjernt Vandløb og den sagte Susen i Trætoppene.

Pludselig for han op. Poul lagde en Haand paa hans Skulder og hviskede: „Jeg synes det varer noget længe inden de blege Ansigter kommer. Vil du med ud og rekognosere?“

De to Drenge listede sig frem ad Vejen. Pludselig standsede Poul.

„Jeg synes, der er noget mystisk henne ved det Gærde,“ hviskede han, og pegede fremefter. „Hvis jeg bliver hugget, saa spæn alt hvad du kan og sig til dem at de saa vidt muligt skal standse Fjenden. Saa løber du til Hansen —.“

„Hvor ligger han?“

„Tre Hundrede meter skraat til venstre, paa en lille Lysning inde i Skoven; og siger ham —“

I det samme saa Hans Erik, Poul vælte om, grebet af tre kraftige Nybyggere. Han mærkede selv et Par Hænder om sine Ben, men sparkede fra sig og løb af alle Kræfter tilbage mod Skoven, skarpt forfulgt af en hel Del Nybyggere. Men Pouls Afdeling havde set det hele og brød frem til Hjælp.

„Poul er fanget.“ stønnede Hans Erik til sine Kampfæller. „Ophold Nybyggerne. Jeg løber med Besked til Hansen.“

„Vel“ — det var Pouls Næstkommanderende, der svarede — de bege Ansigter skal faa Klin.“

Saa løb Poul gennem Skoven. Bagved sig hørte han Kamptummel og vilde Skrig. Han løb hurtigt. Grene piskede ham i Ansigtet; et Par Gange snublede han over Trærødder, men kom hurtigt paa Benene igen. Saa standsede han ved at høre Stemmer.

„Vist var der een der løb,“ hørte han en Drengestemme sige — og en anden, der svarede: „Lad os spørge Hansen.“ Saa var Hans Erik klar over, at det var Venner; og gik frem imod dem.

„Hvem der?“ raabte den ene. „Ørneøje,“ for det ud af ham.

„Hvor er Hansen.“

„Her“ svarede Hansen, der var kommet til i det samme.

Og saa fik han hele Beretningen.

Der er ingen Grund til at dvæle yderligere ved denne Nats frygtelige Indianerkrig. Vist er det, at Nybyggerne blev fuldstændigt „decimerede,“ og Soldaterne paa „Fort Hamilton“ maatte overgive sig paa Naade

Sprog- og Hand-
delsfag.

Program udlæ-
veres og sendes.
Telef. Byen 7005.

SCHLOS RICH S

INSTITUT

RAADHUSPLADSEN 4

Korrespondent-
eksamen i
Engelsk, Fransk
og Tysk.
Telef. Byen 7005

Telefon 5296 - Fri Notering.	Kager, Is,	Telefon 5297 - Fri Notering.
Marcipan, AUX PETIT FOURS confitures.		
Østerbrogade 52, Udfor Sortedamsdoseringen.		
Værne udbringes selvfølgelig overalt.	Det bedste!	Forretningen har Ingen Filler.

og Unaade til de blodtørstige, hylende Rødhuder. Indianerne vandt overlegent, og Hans Erik havde en stor Del af Æren for Sjeran. Da Solen stod op, var de tilbage i Lejren, trætte, men glade.

Noget efter ankom Nybygger Troppen, og Venner og Fjender drak dejlig varm The i Fællesskab og diskuterende Kampen.

„Hvem er ham i Jakketøjet?“ spurgte en af Nybyggerne Poul. „Ham i Jakketøjet“ var Hans Erik.

„Det er Ørneøje“ svarede Poul med Stolthed. „Han er ganske vist ikke Spejder — endnu; men han er en mordelig god Fyr.“

Lidt efter kom en mindre Spejder hen til Hans Erik, der såd og gumlede paa en tyk Klemme.

„Ja, jeg syntes jo nok det var dig, Ørneøje — æh — undskyld — Hans Erik; saa du er paa Spejdertur.“

Det var Kjeld; han var Spejder i den fjendtlige Trop, hvad Hans Erik slet ikke havde tænkt paa.

„God Morgen Kjeld.“ Hans Erik rakte Haanden frem. „Du maa forøvrig gerne kalde mig Ørneøje igen.“

„Saa er du altsaa ikke mere voksen,“ lo Kjeld. „Du er nu heller ikke videre voksen at se til.“

Og det var sandt. De brune, spidse Sko var tilsølede af Mudder, Kravetøjet var i flere Afdelinger og den elegante „Butterfly“ hang om Halsen paa ham, som en Bændelorm, der har Krampe. „Skidt med det, Kjeld. Jeg har haft en aldeles kolonorm god Nat. Og det er ikke usandsynligt at Ørneøje snart bliver Spejder.“

„Bravo“ raabte Kjeld. „Det var jo ogsaa det jeg sagde,“ lød Hansens Stemme bagved dem.

„Skal jeg notere dig med det samme som aktiv Spejder i Troppen?“

„Ja, hellere maa De det“ svarede Hans Erik.

„Altsaa Hans Erik Ørneøje Holm?“ spurgte Hansen.

„Ja,“ svarede Hans Erik.

Og saa kom der til at staa „Hans Erik Ørneøje Holm“ i Tropsrullen.

Nu er Hans Erik Patruljefører, Ridderspejder, med mere. Det vil sige, Hans Erik er der ikke ret mange der kender. Men Ørneøje kender alle. Og Ørneøjes Patrulje var den bedste ved sidste Divisionsturnering.

Og hjemme paa hans Værelse har Papæskens Indhold — Tomahaw'ker, Mokkasiner, Fjerprydelsen ect — faaet Hæderspladsen paa Væggen ovenover „Værelsets Pryd“ Kurvelænestolen.

HJEMMET
DANMARKS
populæreste
Ugeblad

ABSALON
DANSK FORSIKRING
W. BÄHNCKE & CO.
ASSURANCE

Alle
Spejdere

lader sig fotografere af

Jespersen & Kyhlensø

Atelier for Portrætfoto-
grafi. Udefotografering:
Smukke og bill. Trops-
og Gruppebilleder.
Billeder af Fester og
Sammenkomster.

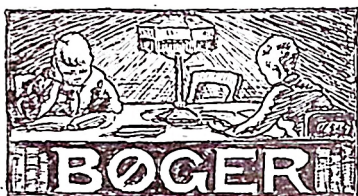
Østerbrogade 72

(Triangeln)

Telef. Øbro 1194 x.

SPEJDER Har du solgt mindst
4 Lodsedler
blandt dine Bekendte?

Tobler's
ægte
Schweitzer Chocolate
Forlang Specialiteterne:
Toblerone, Nimrod og Toblerido

SANGBØGER: Paa Danske Drenges Forlag er udkommet et Helte March- og Lejsange, der ganske godt supplerer Danske Drenges Sangbog, idet nogle af de nyeste Sange, som f. Bks. Helge Rodes: „Som en rejselysten Flaade“, er medtaget.

De saakaldte „morsomme“ Viser, er de gamle lige aandløse, som vi aabenbart ikke kan blive fri for. Undtagelser er dog f. Eks. Nr. 5, 21 og 26. Prisen er 60 Øre. Sct Jørgens Trop (Kbhvns. Amts Division) har udgivet et Hefte: *Spejdersange*, trykt paa nydeligt Papir, det er en underlig Blanding af ondt og godt; mindst godt, thi hvis dette Udvalg skal være typiske for hvad Spejderne synger, ser det sørgeligt ud. Naturligvis findes vor gamle nationale Sange i Heflet, men det sidste Kvart-Aarhundredes Høst af dejlige Sange er slet ikke repræsenteret. Derimod indtager Viserne, og navnlig Vrovleviserne en alt overvejende Plads. Ogsaa de krigsforherligende Sange findes i stort Tal. De hører ikke hjemme i en Spejdersangbog.

Det gode ved Bogen er dens Udtag af Erik Bøghs Viser; der maa jo være flere Sange endnu at hente der. *Jørgen.*

STEEN HASSELBALCHS UNGDOMSBØGER. Blandt de mange Drengebøger, Efteraaret skyller ud over vort Bogmarked, vil *Steen Hasselbalchs Ungdomsbøger* indtage en smuk Plads. *Axel Mathiesens* spændende Omslag skal nok gøre Virkning og give Jer Lyst til at se, hvad de mange Bøger indeholder. At Prisen i Aar er sat ned til 2 Kroner 50 Øre vil kun hilse med Glæde. Vi omtaler her en Del af dem, Resten følger i Julenummeret,

TORRY GREDSTED: DRENGE — EVENTYRBLOD — PAW. Intet Under at disse Bøger stadig udkommer i nye Oplag. Det er vel ikke nødvendigt at anbefale dem? Saa snart I ser *Torry Gredsteds* Navn paa en Bog kan I roligt sætte den paa Ønskesedlen! Det fortryder I aldrig! *H. P.*

AXEL HOLM: DRONNINGEN AF SABAS DIAMANTER. Skattegraverfortælling. Dronningen af Sabas Diamanter — det lyder jo fristende! Og naar det saa endda er *Axel Holm*, der fortæller om dem vil Bogen være sikker paa Købere. Bogen vil blive slugt af store Drenge der gaar med Eventyrblood i Aarerne og længes ud mod de fremmede Lande. Spændende og fængslende fortæller Axel Holm om Spejderen Johannes Vibolls mange Oplevelser og Kampe mod Springbukke, Slinger, Kinesere o. s. v. Og hvor galt det ind ser ud — Drengeglade Spejderhumør og ukuelige Mod klarer alle Grejer. *H. P.*

EDGAR R. BURROUGHS: TARZAN, ABERNES KONGE — TARZAN VENDER TILBAGE — TARZANS SØN.

Tarzan-Bøgerne blir mere og mere kendte herhjemme. Spændende og romantiske som de er skal de nok finde Vej til mange Drengeboghylder. Har man taget fat paa en af dem, lægger man den nødtigt væk, før sidste Side er naaet — og Gang paa Gang vil Eventyrerne om det mærkelige Abemenneske fængsle Tankerne. Enhver der har læst „Tarzan, Abernes Konge“ og „Tarzan vender tilbage“, vil hilse Fortættelsen „Tarzans Søn“ med Glæde. De af Jer, der endnu ikke har læst disse Bøger, bør gøre det snarest! *H. P.*

GUNNAR JØRGENSEN: MARCH VI VIL FREM! Alle Drenge vil begejstret gribe G. J.'s ny Bog, der nok fra først til sidst skal holde dem fangne. G. J. naar med „March vi vil frem“ saa højt, som ingensinde før.

Den kaade, villre *Ib*, den frejdige, glade *Vagn* og den mere alvorlige *Kjeld* er hver for sig brillant, og frem for alt velgørende *virkelige* Drenge. I det hele taget er denne Forf. Mesteren, hvor det gælder om at skildre Drenge, som de er. Intet søgt eller kunstlet, men som de gaar iblandt os, som vi *kender* dem. Læreren Hr. Lyngø taltaler ved sin Friskhed og Naturlighed i samme Grad, som Forf.'s tidligere Skikkelser af den Art fraslødte ved dens Karikatur.

Kostelig er en Scene fra en Politistation, hvorhen *Ib* og en Kammerat er blevet bragt, da deres Skæmt et Øjeblik gik over alle Bredder, og Skildringerne af Drenge muntre Færd i en F. D. F. Lejr faar den voksne Læser til at ønske, han var Dreng paany. Bogen er tilegnet Hr. Arkitekt *Holger Tornøe*, F. D. F.'s Stifter. Omslaget er lidt spraglet, som Hasselbalchs Bøger sædvanligt er. Bedre Held har Tegneren Asger Riber haft med sine Illustrationer, der ligesom G. J.'s Fortællemaade har *Virkelighedspræg*. *Harald Østrup.*

AXEL VIEHL: FEMTEN AAR. Danske Drenges Boghandel. Danmark er rig paa Drengebogsforfattere. Hvert Aar dukker nye op. Axel Viehls Navn, vil være nogle af Jer bekendt. Han oversatte i sin Tid Bernt Lies herlige Bog: „Sorte Ørn“. I Aar møder han selv frem med en Bog.

„Femten Aar“ kalder han den, — og har dermed angivet Hovedpersonens Alder. Svend hedder denne 15-Aars Dreng. Man følger ham med Interesse og kommer til at holde af ham. Bogen indeholder ingen spændende Rejseeventyr i Retning af Axel Holms og Jens Bjerres Bøger — Forfatteren følger snarere i Rudolf Bruhns Spor og skildrer en dansk Drengs daglige Liv — hans Forhold til Hjem, Skole og K. P. U. M. — og

Bedste Bog for Spejderdrenge.

ULVEBOGEN

af

Sir Robert Baden Powel
Dansk Udgave ved C. Lembcke

Forfatteren skriver i sit Forord:

Drenge har ligesom Ulveunger en glubende Appetit. I denne Bog giver en gammel Ulv sine smaa Stammebrødre noget at leve af. Der er baade saftigt Kød og solide Ben i det, der bydes paa, og hvis blot hver Ulveunge, som sætter dette Maaltid til Livs, vil klare Benene lige saa godt som Kødets lade det fede gaa ned med det magre, vil han forhaabentlig ogsaa føle sig baade styrket og fornøjet for hver Bid.

Pris Kr. 6,00.

N. C. Roms Skolemateriel-Forretning,
Vestergade 8.

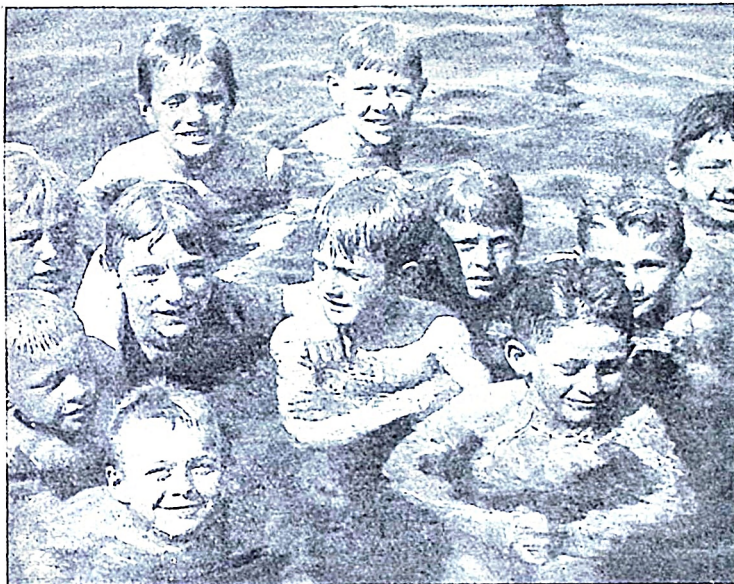

det er gjort paa en Maade der vidner om Fort's kærlighed og Kendskab til de Drengene, han skildrer. Naar I har læst den skulde I sende ham et Par Ord med Tak. Han ligger syg paa Øresundshospitalet, og han forlener at mærke, at den danske Drengeverden er glad for hans første Bog — og glæder sig til den næste! *Gunnar Jørgensen.*

NIELS K. KRISTENSEN: MÆLKE-DRENGEN. Hagerups Forlag. Naar Niels K. Kristensen — Danmarks mest læste Børnebogsforfatter — udsender en Bog, er man paa Forhaand klar over, at den er værd at læse. Den Kærlighed og Forstaaelse, hvormed han skildrer de smaa fattige og forhulede Københavnerdrengene, gør, at man kommer til at holde af de Fyre.

Den lille slittige Mælkedreng, der slider i det fra han om Morgenen løber fløjende om med sine Flasker, til han sent hen paa Eftermiddagen kommer dødtæt hjem fra Skolen, er taget lige paa Kornet. Hans utrættelige Kamp for at „redde“ sin Kammeret, der er kommen paa gale Veje og tilbringer Næterne i Kælderrum og Lovhytter, viser, at der banker et Hjerter af Guld bag den lasede Bluse. Læs om ham — og I vil komme til at holde af ham. *G. J.*

ET MINDE FRA SOMMERENS DAGE FRA VORE HERRER.

Har du læst Side 10.

De rigtige Drengébøger

2.25, kart. 3.25

1.50, kart. 2.50

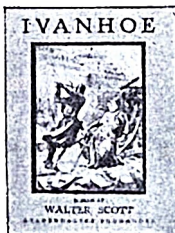
2.50, kart. 3.50

0.75

1.75, kart. 2.50

2.75, kart. 3.75

3.25, kart. 4.00

2.25, kart. 3.25

2.50, kart. 3.50

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

SPEJDERKORPSETS DEPOT

STUDIESTRÆDE 30 KØBENHAVN K.

TLGR.-ADR.: SCOUTING ■ TELEFON 3186 - 11233.

3' VESTERBRO TROP

De i Uniformsreglementet nævnte vævede Tropsmærker kan nu rekvireres af Troppene.

Leveringstid: ca. 14 Dage.

Leveringstid: ca. 14 Dage.

TIL VINTERBRUG

Uldne Khakibluser	fra.....	11,00 Kr.
„ Knæbenklæder	„	11,00 „
„ Hammondbenklæder	„	19,50 „
„ Strømper med grønne Striber....		4,50 „
„ „ „ hvide	„	4,50 „
Hatte.....		9,50 „
„ amerikanske.....		16,00 „
Knive (6 Dele)		2,00 „

Spejderstøvlen
pr. Par
27 Kroner

Spejderstøvlen
pr. Par
27 Kroner

De af Korpsets Udrustningssektion stemplede Prøver er til enhver Tid tilgængelige.

Prisliste

tilsendes
paa Forlangende

Økser - Spader - Spisebestik - Lommelygter
Skyttegravslamper - Batterier - Feltflasker
Korttasker - Kortmaalere - Pengetasker - Kniv-
skeder - Kompasser - Kogekar
Regnfrakker - Vindjakker - Rygsække - Uld-
tæpper - Madrasvaar - Signalthorn - Trommer
Stortrommer - Fløjter - Faner - Standere
Patrulje Flag

Prisliste

tilsendes
:: gratis ::

ACADEMIET FOR SPROG OG HANDELSFAG

(C. Dindler Hansen & Ejnar Larsen)
 Peder Skramsgade 24 København Telefon Byen 3195.
 Translatør-, Korrespondent-, og alm. Sprog-Kursus i alle Sprog
 Stenografi, Maskinskrivning, Bogholderi og Regnskabsvæsen.
 Anerkendte Faglærere, — Oversættelser — Forlang Program.

GAMMELT OG NYT

— Jeg skal vinde hendes Kærlighed, om jeg saa ogsaa skal vaske mine Øren!

UTROLIGT

„Far, er jeg ikke født i København?“

„Jo.“

„Og du er født i Aarhus?“

„Ja.“

„Og Mor er født i Skive?“

„Ja.“

„Synes du ikke, det er pudsigt, at vi tre har truffet hverandre?“

ARBEJDETS GLÆDE

Damen: Her har De en Tjære. Og naar De gaar ind i det Hus derovre, kan De få Arbejde!

Tiggeren: Tak lille Frue, bande for Tjæren og for Advarslen.

VÆR BEREDT

Sergenten: Der maa ingen passere her forbi, uden at De raaber ham an. Har De forstaaet?

Rekruten: Javel Hr. Sergeant. Jeg skal nok passe paa, jeg vaagner ved den mindste-Lyd.

Tegning af Asger Ribbe.

— Bestiller du noget, Dræng?
 — Jeg sidder jo og læser alt det jeg kan:
 — Du skulde hellere tage og læse paa det, du ikke kan!

Københavns Smørrebrøds Fabrik Vesterbrogade 8,

skraas for Frihedsstøtten.

leverer fin Mad og sølger, trods Dyrtiliden, 8 Stk. fint belagt Mad for 50 Øre (altsaa godt 6 Øre pr. Stk., og til højere Priser. Butikken anbruges Kl. 5 Morgens og sender Smørrebrød i Byen for 10 Øre pr. Ordre. — Telefon 10259 - 10260.

Torvegade 37.
 Rymsgade 129, Hj. af Østerbrogade.

Vesterfælledvej 78,
 Sindshviløvej 5 ved Falkoneralleen.

Husk

paa Øvelse og Langtur altid at medtage

Dansk Tørmælk
 og
 Kondens. Mælk

med Garantimærke

„Den røde Trekant“

KEHLET'S

FAVORIT

CHOKOLADE

OG CACAO

1ma Spejderhorn

Kr. 18.00 & Kr. 20.00.

Største Udvalg i
 Musikinstrumenter & Trommer.

William Farre,

Amagertorv 16. Telefon 6636.

Als Grøn & Witzke,

Kongens Nytorv 6,

ASSURANCE-KONTORER

Tegner alle Arter af Forsikring.

Spejdere!

Husk altid at forlange Sodavand, Citronvand og Limonader fra
G1. Jernbanevej 42. Hovedstadens Mineralvandsfabrik.
 Telefon Central 8232 - Valby 1150 y.

POUL HOLM, SILKEGADE 11

Boldspildragter, Løbe- og Svømmedragter, Gymnastikdragter, Brydedragter,
 Spejder-Benklæder, Vindjakker, Strømper, Bælter, Sandaler.

Poul Holm, Telefon 3082.

Leverandør til alle Sportsforeninger.

SKANDINAVISK ASSURANCE

ST. KONGENSGADE 68 (SELSKABETS EJENDOM) KØBENHAVN K. AKTIESELSKAB — AKTIEKAPITAL — TLF. 2103 STATSTLF. 220 TELEGR.-ADR. SKANDISK

Kr. 3 MILLIONER

BRAND- DRIFTSTAB- TYVERI- VANDSKADE: TEGNER AUTOMOBIL-FORSIKRING (STATSANERKENDT) MASKIN- SYGE- JULYKKE- ANSVAR.

KRIGS- SØ- & TRANSPORTFORSIKRING

MASKINSKADEFORSIKRING FOR ALLE KEDELANLÆG, KRAFT- OG ARBEJDSMASKINER

DRIFTSTABSFORSIKRING DER DÆKKER DRIFTSTAB FOR- ANLEDET AF MASKINSKADE

ELEKTROMOTRFORSIKRING DER YDER FULD ERSTATNING FOR ALLE SKADER SAMT ET ÅRLIGT EFTERSYN

Musikhuset

„ALLEGRO“

Nørrebrogade 163.
 Telef. Taga 163 y.

Falkoneralle 43.
 Telef. Godth. 1143 X.

Signalhorn.

Egen Import derfor **billigste Priser**
 Spejdere indrømmes stor Rabat

I Lejr og paa Tur bruger jeg **Kløver Byggryn** som kun faas i Pakker. — En Del K. B. og 3½ à 4 Dele koldt Vand eller Mælk sættes over Baal med lidt Salt under tæt Laag. Der røres i Grøden umiddelbart før og efter at den er kommen i Kog. Efter 2 Minutters Kogning tages den af og Grøden bliver staaende med tæt Laag i 5 à 10 Minutter for at buldne yderligere ud. Kløver Byggryn slimer ikke, smager fortræffeligt og er meget nærende og styrkende.

SILKEHUSET

ft. I. R. Schjelderup's Eftf.
 Vimmelskaftet 39-41.

STORT UDVALG I

Herre Silke Bindslips.

» » Sokker.

» » Undertøj.

» » Motor Scarfs.

TURIST

Chokolade med og uden Sukker
 bedst

F. Jensen & Søn. - Store Kongensgade 20.
 Telefon 4823.

TELTE

vandtæt imprægneret

Teltdug

amerik. Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32. Tlf. 6631

Fyrværkeri

Have- og Nytaarsfyrværkeri.

Salget slutter 1ste Decbr.

husk derfor at købe i rette Tid.

Bedst og billigst hos

Ludvig Høhling,

Nørrebrogade 108, 1.

Waterman's Ideal Fountain Pen

faas hos

C. Ferslew & Co.

St. Kongensgade 24.

Aktuelle

Levende

Billeder

forevises

KJELD SANDVAD

Strandvej Nr. 322 - Charlottenl.

Tlf. Ord. 784.

HASSELBALCHS UNGDOMSBØGER

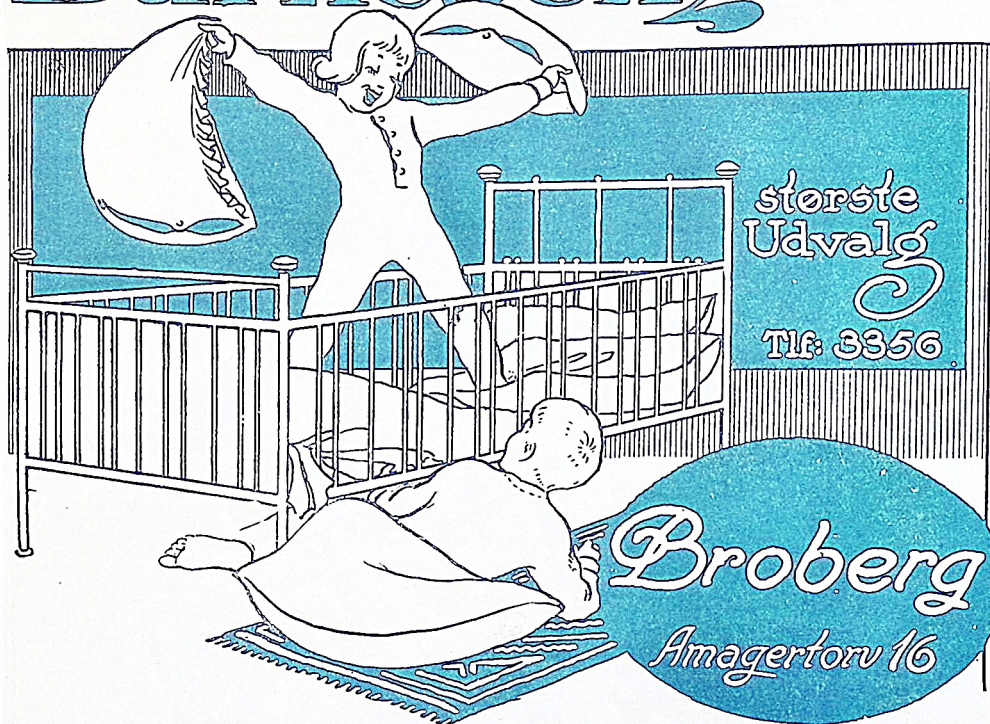

Pris:

ISI

3½ Kr.

Barnesenge

22 prima Barnesenge

med komplet Udstyr, Værdi 85.00,

sælges for

Kr. 62,⁷⁵